

సనాతన సారథి

జూన్ 2017

“కోరి వచ్చినవారి కొంగుబంగారమై అర్థి పోగొట్టెడు అభయమూర్తి”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60
సంచిక 6

జూన్ 2017

ప్రచురణ తేదీ
మే 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. “నిస్వార్థ సేవ చేయి....”	అవతారవాణి	9
3. భగవానుని చిరునామా (కవితాపుష్పం)	తుర్లపాటి విజయ శంకర్	14
4. శాంతి భద్రత - సమాజ సేవ	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	15
5. రామనామమే రక్షక కవచము....	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	19
6. ముత్యాల సరాలు (11వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	21
7. ఇస్లాం మౌలిక సందేశం	మౌలానా వాహీదుద్దీన్ ఖాన్	24
8. భగవాన్ తో రా.గణపతి దివ్యానుభవాలు	డా॥ లక్ష్మీ సురేశ్ కుమార్	27
9. సాయిపథంలో నా పయనం	వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్	30
10. “స్వామీ విగ్రహవాన్ ప్రేమః”	డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్	34
11. శ్రీ సనాతన భాగవత భక్త సమాజం	జంధ్యాల నాగేశ్వరరావు	36
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
13. అర్హత - అనుగ్రహం	చిన్నకథ	40
14. నోటీసు	శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: **08555** ISD CODE: **0091-8555**

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com
భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామకోథార్చన వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 40వ భాగం)

సీతారామలక్ష్మణులు ఆ గ్రామస్థులగు స్త్రీ పురుషులు వేసిన ప్రశ్నలనుగురించి మాట్లాడుతూ వారిలో వారు ఆ ప్రియులయొక్క ప్రేమానురాగములను వర్ణించుచూ దారిన నడచుచుండిరి. ఇంతలో సీత మార్గాయాసముచే బడలియుండుట రాముడు చూచి, ఒక చల్లని వటవృక్షము క్రింద విశ్రమించెను. ఆ వృక్షమునకు సమీపమున చల్లని ప్రవాహము కలదు. తదుపరి లక్ష్మణుడు వెళ్ళి కొన్ని ఫలములను ఏరుకొని రాగా వాటిని మువ్వరు భుజించి క్రిందనే విశ్రమించిరి.

ప్రాతఃకాలమున లేచి స్నానసంధ్యాదులు పూర్తిగావించి ప్రయాణమును సాగించిరి. దట్టమైన అరణ్యము, భయంకర పర్వతములు సెలయేళ్ళ భయంకర శబ్దముతోపున్న ఆ అరణ్యగర్భమును చేరిరి. అక్కడ కొంత దూరములో సుందరమైన పూలమొక్కలతో ఒక ఆశ్రమము కనిపించెను. దాని దగ్గరకు

అతివేగముగా నడిచిరి. అది వాల్మీకి ఆశ్రమము. ఒకవైపున ఎత్తయిన పర్వతము, మరొకవైపున లోతైన ప్రవాహము. ఈ రెండింటికీ మధ్య సుందరమైన ఆశ్రమము. అతి శోభాయమానముగా ఉండెను. మనోహరమగు ఆ ఆశ్రమమును చూచి సీత ఎంతయో ప్రశాంతముగా తన హృదయము చల్లబడినటుల భావించెను. వారు ఆశ్రమ తోటలో చేరిరన్న వార్త శిష్యులద్వారా విని వాల్మీకి లోనుండి బైటకు వచ్చెను.

వచ్చిన ఋషిని సీతారామలక్ష్మణులు చూచి నమస్కరించిరి. ఋషికూడా, పాత పరిచయము కలవారివలె, చెంతకు వెళ్ళి రాముని కౌగిలించుకొని, లోనికి మువ్వరినీ ఆహ్వానించెను. ప్రాణప్రియుడగు రాముని, లక్ష్మణుని, సీతను సుఖాసనములపై కూర్చుండబెట్టి కందమూల ఫలములను దెప్పించి వారి మువ్వర ఎదుట బెట్టించెను. సీతారామ లక్ష్మణులు వాల్మీకి ముని కోరిక ననుసరించి వాటిని భుజించి సంతోషించిరి. వారు ఎదుట కూర్చొని భుజించుచుండ వాల్మీకి మహర్షి కన్నుల కరువుతీరా, రామచంద్రుని చూచుచూ తనలో తాను అంతులేని ఆనందము పొందెను. తన చిరకాల వాంఛ నెరవేరెనని ముని లోలోన పరమానందభరితుడయ్యెను. రామచంద్రుడు మునీశ్వరునితో వినయమున ఇట్లు విన్నవించెను:

“మునీంద్రా! మీరు త్రికాల జ్ఞానులు. నేను ఏ కారణముచే ఈ అరణ్యమున ప్రవేశించితి నో మీకు కరతలామలకమే. అయిననూ నా కర్తవ్యమును నేను నెరవేర్చుకొనుట నా ధర్మ ము”ని రాణి కైకేయి తనను వనమునకు పంపిన విషయమును,

తండ్రియొక్క వాగ్దానమును, భరతుని రాజ్యాభిషేకమును మొదలయిన విషయములను వరుసగా విన్నవించెను. ముని చిరునవ్వులతో తన ఆనందమును వెలిబుచ్చి, “రామా! వారి కోరికలు ఏరీతిగా నెరవేరెనో, అటులనే నేడు నా కోరిక కూడా ఫలించెను. మా తపస్సు నేటికి పండెను. కైకకు మా కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన ఆనందమును అందింతుము” అని మాటలను ముగించి, కన్నులు మూసుకొని

తనలో పొంగిపొరలు ఆనందమును తాను అణగద్రొక్కుకొని, ఆనందబాష్పములను నేత్రముల నుండి రాల్చెను.

శ్రీరాముడు, “స్వామీ! ఏ స్థలమున మమ్ము నివసింపుమని తాము ఆజ్ఞచేసిన ఆ స్థలమున మేము నివసించెదము. ఎవ్వరికీ బాధ కలుగక, ఋషులకు ఎట్టి ఇబ్బందినీ చేకూర్చక, నష్టకష్టములు వాటిల్లకుండ, ఈ సంగతులను తాము విచారించి మాకు యోగ్యమైన స్థానమును తెలుపుడు. అక్కడ ఒక పర్ణశాలను ఏర్పరచుకొని కొంతకాలము గడుపుదుము” అని నిర్మలాంతఃకరణముతో పలికిన ప్రియవచనములను ముని విని, రామునితో నిట్లు చెప్పెను: “ఓ రామా! నేను ధన్యుడను. నీవు రఘుకులమునకు కీర్తిపతాకమువంటివాడవు. నీవు ఎందులకిట్లు పలుకుచున్నావు? నీవు వేదమార్గములను పాలించువాడవు, రక్షించువాడవు. జానకి నీ మాయ. నీ ఇచ్చానుసారము ఆమె జగత్తుల సృష్టి, స్థితి, సంహారముల జేయుచుండును. చరాచరములకు ఆధారభూతుడు, సహస్ర శిరస్సులుగల ఆదిశేషుడే లక్ష్మణుడు. ధర్మసంస్థాపనకై దేవతల మనోభీష్టమును సాధించుటకు మీరు ఈ రూపములను ధరించితిరి.

రాక్షస హృదయాలను త్వరలో హతమార్చుదురు. సాధుత్వాన్ని పోషింతురు. ఓ రామా! ఈ లోకవ్యాపారములకు నీవు సాక్షీభూతుడవు. ఈ జగత్తు దృశ్యము, నీవు సాక్షివి. దేవతలు సహితము నీ తత్త్వమును గుర్తించలేరు. ఇక సామాన్యులు నిన్ను తెలిసికొనగలరా?! ఎవరికి నీ వరప్రసాదమైన జ్ఞానము లభించునో వారే నిన్ను తెలిసికొన గలరు. నిన్ను తెలిసికొనినవారే నీ

సామీప్యమును బొందుదురు.

నీకు వికారములు లేవు. దేవసజ్జనహితార్థం నీవు మనుజు రూపమును ధరించి సాధారణ రాజువలె మాటలు చెప్పి చర్యల జేయుచున్నావు. నీ చర్యలు చూచి మూర్ఖులు మోసపోవుచున్నారు. నీవు చెప్పిన ప్రకారము సంచరించెదవు. నీ మాటలకును, క్రియలకును భేదము లేదు. నీవాడించు ప్రకారము మేము ఆడువారమేకాని నిన్ను ఈరీతిగా చేయుమని, ఈ స్థానమందుండుమని శాసించువారెవ్వరు?! రామా! మాటలతో మునులను సహితము మాయలో త్రోయచూచుచున్నావా? ఏమి నీ లీల! ఏమి నీ నటన! నీవు లీలానాటకసూత్రధారివి. నివాసయోగ్యమగు స్థలమును చూపుమని, తెలుపుమని నన్ను నీవు కోరుటలో ఉన్న అర్థమేమో బోధపడుట లేదు. నేను ఏ స్థలమును చూపించగలను? నీవులేని స్థలము ఒక్కటి కలదా? దీనికి జవాబు తెలుపుము. అట్టి స్థలముండిన తప్పక నే చూపుదును” అని రాముని చూచుచూ ఆనందముతో స్తంభించిపోయెను. ఇట్లు పలికిన మునీశ్వరుని ప్రియవచనములను రాముడు విని లోలోన నవ్వుకొనెను. పునఃమహాముని మందహాసంతో మృదుమధుర వాక్యముల జెప్పనారంభించెను.

“ఓ రామా! నీ నిజమైన నివాసస్థానము భక్తుల హృదయము. ఇక నరాకారమునకు ఉత్తమ స్థానము జెప్పెదను, వినుము. అచ్చట నీవు సీతా లక్ష్మణులతో కూడి నివసించవచ్చును. నీ దివ్యచరిత్రములనునట్టి మహానదులు ప్రవేశించుటకు ఎవని చెవులు సముద్రము వంటివో, ఎవని చెవులు నిరంతరము నీ కథలతో నిండియుండునో, ఎవని జిహ్వా నీ నామముతో కదులుచూ కంఠమునుండి నీ మృదుమధుర శబ్దమును చవిచూచుచుండునో, ఎవని నేత్రములు చాతకముల వలె నీలమేఘమువంటి నీ స్వరూపమును చూచుట కభిలషించి నలుదిక్కులా వెతుకుచుండునో, అన్వేషణ జరుపుచుండునో అట్టివానిలో మీరు మువ్వరూ సదా నివసించవచ్చును.

రామా! ఇంకనూ వివరించి చెప్పగోరుదువేని, ఎవడు అవగుణములను విడచి, సుగుణములను గ్రహించునో, ఎవడు నీతినిజాయతీల మార్గమున సంచరించునో, ఎవడు లోకమర్యాద నొందునో, ఎవడు త్రికరణశుద్ధిగా సర్వమూ నీ సృష్టిగా భావించి, లోకమే నీ ఆకారముగా విశ్వసించి ఆచరించునో అట్టివాని హృదయము నీ నివాసము.

అయితే, సమయానుసారము నేడు నీవు మానవాకారమున, మాతాపితల ఆజ్ఞను నెరవేర్చు సంకల్పించితివి. కనుక, నీవు ఆ దృష్టితోనే నన్ను అడిగితివి కనుక, నేనునూ సామాన్యస్థితిలో తెలుపుచున్నాను. చిత్రకూటపర్వతముమీద నివసించ వచ్చును. అన్నివిధములా అచ్చట అనుకూలము. అంతియేకాదు, ఆ పుణ్యస్థలము మనోహరము. అచ్చట సింగములు, గజములు సహితము నిర్వైరముగ విహరించును. వేదములలో చెప్పిన మందాకినీనది అచ్చట ప్రవహించుచున్నది. అత్రి మొదలగు మహా మునులు అచ్చట నివసించుచుందురు. నీవు వెళ్ళి వారి ఆశ్రమములను కూడనూ పావనమొనర్చుము. ఆ

పవిత్ర పర్వతమునకు పుణ్యపావననదీమతల్లికి, సార్థక నామమును అందించుము” అని తెలుపగనే, వాల్మీకి మహాముని ప్రియవచనములను స్వీకరించి, ముని అనుమతిని బడసి శ్రీరాముడు సీతా లక్ష్మణులతో కలసి ప్రయాణమై పోయెను.

అతి శీఘ్రకాలములోనే మందాకినీ నదిని దర్శించి, అందులో మువ్వరూ స్నానాదులాచరించి వృక్షచ్ఛాయల విశ్రమించి తదుపరి ఫలములను భుజించి, ఆ మనోహరమైన వనమున నలుమూలలా సంచరించి ఒక స్థానమున, “ఓ లక్ష్మణా, ఈ మనోహరమైన వనమున, ఏది మంచిది, ఏది చెడ్డది అని నిర్ణయించలేకపోవుచున్నాను. ఈ వనమున మనము కొంతకాలము నివసించవచ్చును. కనుక, నీవే ఆ స్థలమును నిర్ణయించి ఒక పర్వతాలను నిర్మింపుము”ని రాముడు ఆజ్ఞ ఇచ్చెను. తక్షణమే లక్ష్మణుడు భరించలేని బాధతో రాముల పాదములపై వ్రాలి, “అన్నా! నేనేమి అపరాధము చేసితిని? ఇది నా పాపఫలమా! లేక పరీక్షించజూచుచున్నావా? లేక పరిహాసములాడుచున్నావా?” అని చాలా విచారముతో తలక్రిందికి వంచుకొని బాధపడుచుండెను.

రాముడు ఆశ్చర్యమున, లక్ష్మణుని దగ్గరకు తీసుకొని, “తమ్ముడా! ఏమి జరిగినది? ఎందులకంత విచారించుచున్నావు? నాకేమీ అర్థమగుట లేదు. కారణము తెలిపి నన్నానందపరచుము” అని అడిగిన, “అన్నా! నేను సర్వవిధములా తమకు అర్పితమైన వాడను. నాకు ఇష్టాయిష్టములన్నవి వేరుగా లేవు. నీ యిష్టమే నా యిష్టము కదా! అట్టి నా హృదయము తెలిసికూడను నన్ను నా యిష్టము వచ్చిన స్థలములో పర్వతాలను నిర్మించుమని కోరుటలో నా హృదయము బ్రద్దలయినది. తాము ఎక్కడ ఆజ్ఞ ఇచ్చిన అక్కడ వేయుదును. దయచేసి మరొకసారి అట్టి పదములను ప్రయోగించక నన్ను అనుగ్రహింపుము. నేను తమ

సేవకుడను. సేవ నిమిత్తమే నేను తమను అనుసరించుచున్నాను. తమ ఇష్టానుసారము నన్ను వినియోగించుకొనుము, ఆజ్ఞాపించి కార్యముల జరిపించుకొనుము” అని లక్ష్మణుడు దీనుడై ప్రార్థించెను.

అంత రాముడు లక్ష్మణుని అనేకవిధముల సమాధానపరచి, “లక్ష్మణా! ఇంత చిన్న విషయమునకే నీవింత విచారించనక్కరలేదు. నేను సామాన్యస్థితిలో అట్లు నిన్నాజ్ఞాపించితిని. నీ హృదయము నేనెరుగనిది కాదు. రమ్మ నావెంట, నేనే నిర్ణయింతును” అని లక్ష్మణుని వెంటపెట్టుకొని, సీతాసమేతుడై దారి నడచెను. అట్లు నడచుచుండ ఒక ప్రదేశమున మందాకినీ నది ఉత్తరతీరమును జూచెను.

అది ధనురాకారముగా నలువైపుల తిరిగి యుండెను. ఆ నదియే ధనువుయొక్క నారి; శమము, దమము, దానము మొదలగునవియే బాణములు; పాపములే వానికి లక్ష్యము; చిత్రకూటపర్వతమే నిశ్చలముగా నిలచియున్న మహావీరుడు. అతను వెనుదీయడు అని చెప్పి లక్ష్మణుని ఆ స్థానమున పర్వతాలను వేయుమని ఆజ్ఞాపించెను.

లక్ష్మణుడు రాముని, సీతను ఒక వృక్షచ్ఛాయన విశ్రమింప ప్రార్థించి, క్షణములో పర్వతాలకు తగిన కణ్ణులు, ఆకులు, తీగెలు, చెట్టునార ప్రోగుచేసెను. మువ్వరికీ తగినట్లు, ఒక చిన్న పర్వతాలను నిర్మింప గుంతలు తవ్వెను, కణ్ణులు పాతెను. సీతారాములు చక్కగా విశ్రమించి లేచి చూడగా ఒక పర్వతాల సర్వాంగసుందరముగా కనిపించెను. లక్ష్మణుడు ఇంత శీఘ్రకాలములో సుందరమైన నివాసము నిర్మించుట చూచి, ఆశ్చర్యపడి తాను కూడా కొంత సహాయము చేయకపోతిని కదా అని లేచి, పర్వతాల పైభాగములో ఆకులు పేర్చుచున్న లక్ష్మణునికి త్రాళ్ళు అందించుట ఇత్యాది సహాయ కార్యములలో పాల్గొనెను. ఇది చూచి

సీతమ్మ తల్లికూడా ఆకులు, చిన్నచిన్న కొమ్మలు వేరు చేసి, రాముని చేతికి అందించెను. సూర్యాస్తమయము కాకమునుపే పర్వతాల పూర్తి అయెను. రాముడు సారెసారెకూ ఆ పర్వతాలను చూచుచూ, లక్ష్మణుని అనేకవిధముల మెచ్చుకొనుచూ, సీతకు తన తమ్ముని భక్తిశ్రద్ధలను నానావిధముల వర్ణించెను. సీతాదేవియు, తాను ఎన్నడుకూడనూ ఇంతటి సుందరమైన నివాసమును చూడలేదనియూ ఇట్టి కుటీరములో వాసము చేయవలెనని ఎన్నియో దినములనుండి కోరుచుంటిననియూ ఈనాటికి తన మనోవాంఛ తీరినదని రామునితో తెలుపుతూ, మరిదియొక్క శ్రద్ధాభక్తులను అనేకవిధముల పొగడెను.

అంతలో లక్ష్మణుడు క్రిందికి దిగి, నాలుగువైపుల చక్కగా పరిశీలించి అన్నతో సెలవు తీసికొని మందాకినీ నదీ స్నానమాచరించ వెళ్ళెను. కొంతసేపటికి సీతా రాములుకూడా మందాకినికి వెళ్ళి, స్నానాదులు ఆచరించి, పర్వతాల చేరుకొని, తెల్లవారి లక్ష్మణుడు తెచ్చిన ఫలముల నారగించి ఆ పర్వతాలలో సుఖముగా నిద్రించిరి. రెండవ దినమునుండి, శ్రీరాముడు సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై వచ్చి చిత్రకూటముపై నివసించుచున్నాడన్న విషయము మునీశ్వరులకు తెలిసెను. అప్పటినుండి గుంపులుగుంపులుగా ఋషులూ, మునులూ, వారి శిష్యులూ, వచ్చి వెళ్ళుచుండిరి; వారందరితో రాముడు మాట్లాడుతూ, క్షేమసమాచారములతోపాటు వారి అననుకూలములను కూడను వినుచూ, తన సేవ అవసరమైనచో ఎట్టి సమయమందైనను, తమ్మునితోపాటు తాను సిద్ధముగా నుండునని ఋషులకు హామీ ఇచ్చెను. వచ్చినవారు ఎట్టి సహాయమునూ కోరక, “రామా, తమ దర్శనమే మా సర్వ ఇబ్బందులనూ దూరము గావించును. మాకెట్టి ఇబ్బందియూ లేదు. తమ అనుగ్రహము

ఒక్కటుండిన చాలున”ని ఆ సుందర మంగళ విగ్రహములను చూచుచూ స్తంభించిపోవుచుండిరి. రాముడు, వచ్చిన ఈ ఋషులను యథావిధిగ ఆదరించి సత్కరించెను. రామదర్శనము మునులకు చల్లటి పానీయమును గ్రోలినటులయ్యెను. వారు తమ హృదయములోని తాపమును చల్లార్చుకొనుచుండిరి.

శ్రీరామునకు ప్రేమయే ప్రధానము. రాముడు వనవాసులందరినీ సంతోషపెట్టెను. వృదుమధురంగా వారలతో ప్రసంగించి వారి మనస్సులకు ఆప్యాయమును గలుగజేసెను. వచ్చిన మునులకు, కిరాతకులకు తగినరీతుల నీతుల బోధించి పంపుచుండెను. వచ్చి వెళ్ళుచున్నవారందరూ రాముని గుణగణములను చెప్పుకొంటూ, వర్ణించుకొంటూ తమ తమ నివాసస్థానములు చేరుచుండిరి. సీతారామ లక్ష్మణులు వచ్చి వనములో నివసించినది మొదలు వనము సకల మంగళదాయకమయ్యెను. కన్నుల కింపుగను, మనస్సుకు సొంపుగనూ భయాందోళనలు దూరమై ఆనందభావములు మునుల హృదయముల అంకురించెను. కిరాతకులు సయితము నీతిమంతులై మానవజాతికి వన్నె దెచ్చిరి. చిత్రకూటపర్వతమునకు ఇంతటి అదృష్టము పట్టినందుకు వింధ్యపర్వతము విచారించెను. ఒక వింధ్యపర్వతమేమి, మిగిలిన పర్వతములు, అందుగల వృక్షములు, లతలు, సెలయేరులు సయితము తమకంత ప్రాప్తిలేదని విచారించియే యుండును.

క్షణక్షణము సీతారాముల చరణారవిందములను చూచుచూ, వారికి తనమీద గల వాత్సల్యముచేత లక్ష్మణుడు మైమరచి సచ్చిదానందములో మునిగి తేలుచుండెను. స్వప్నమందైననూ తన తల్లియైన సుమిత్రాదేవియు, భార్యయైన ఊర్మిళయు, మిగిలిన బంధుమిత్రాదులును ఎవ్వరునూ కనిపించలేదు. వారలను లక్ష్మణుడు స్మరించలేదు. అటులనే

సీతాదేవియూ తనవారలనుకానీ, తల్లిదండ్రులనుకానీ, మిథిలాపురమునుకానీ, అయోధ్యానగరమునుకానీ, ఏ క్షణమునందునూ స్మరించలేదు. నిరంతరము రామచంద్రుని ముఖారవిందమును కన్నులపండువగా గాంచుచూ, వచ్చిపోవుచుండు మునులను, ముని పత్నులనూ చూచుచూ, కాలము గడచిపోవునదికూడా గమనింపక, రాత్రి, పగలను తారతమ్యమును గుర్తించక, చంద్రుని చూచిన చకోరములవలె, రామచంద్రుని చూచుచూ సీతాచకోరము అంతులేని ఆనందమున నుండెను.

తన మరిదియైన లక్ష్మణుడు నిర్మించిన ఆ పర్ణశాల అయోధ్యలోని అంతఃపురమునూ, మిథిలాపురములోని రాణివాసభవనమునూ మరిపించెను. అదే ఆమెకు దివ్యభవనమువలె తలపించి ఆనందించుచుండెను. మధ్యమధ్య రాముడు చెప్పుచుండిన పురాణ కథలను, తపస్సిద్ధుల మహత్తర, చిత్రమైన విషయములను సీతా లక్ష్మణులు అత్యంత ఉత్సాహముతో వినుచుండెడి వారు. మధ్యమధ్య తన తల్లిదండ్రులను జ్ఞాపకము చేయుచూ, వారు తననుగురించి ఎంత విచారించుచున్నారో అని పలుకునపుడు మాత్రము సీతకు అత్తమామలు జ్ఞాపకము వచ్చి, కౌసల్యను స్మరించి కంటినీరు కార్చెడిది. అంతలో రామ ప్రభువును స్మరించి ధైర్యము నవలంబించి పురుష సింహముతోపున్న నేను ఈ వనమున దుఃఖించుటకానీ, విచారించుటకానీ న్యాయము కాదనియూ ఇదంతా రామలీలయనియూ తలంచి సర్వమునూ మరచుటకు ప్రయత్నించెడిది సీత.

ఈవిధముగా రామలక్ష్మణులు సీతను కాపాడుచూ ఎట్టి భయంకర శబ్దములూ ఆమెను చలింపజేయ నీయక కాచుచుండిరి. వీరిట్లు చిత్రకూట పర్వతమున చింతలు వీడి సంతసముగ కాలము గడుపుచుండిరి.

(సశేషం)

అవతారవాణి:

నిస్వార్థ సేవ చేయి....

సాయి నీకు సర్వము అనుగ్రహిస్తాడు

**లోకమందు పెక్కు భిక్షక కృత్యముల్
జరుగు కారణంబు అరయవలయు
స్వార్థరహిత సేవ సన్నగిల్లుటచేత
అర్థరహిత వాంఛలభికమయ్యె**

ప్రేమస్వరూపులారా! అమూల్యమైన కాలమును అరనిమిషమైనా వృథా చేయరాదు. అర్థములేని మాటలచేత కాలమును వ్యర్థపరచి తాను యేదియో ఘనకార్యమును ఆచరించినట్లుగా భావిస్తున్నాడు మానవుడు. కర్మ ఒక పదునైన కత్తివంటిది. ఈ కత్తియొక్క సంగతిని చక్కగా గుర్తించిన వ్యక్తియొక్క చేతియందు ఉండినప్పుడే అది గొప్ప ఉపకారము

గావిస్తుంది. కత్తియొక్క స్థితిగతులు గుర్తించనివాని చేతిలో ఉంటే అది అపకారమునే చేస్తుంది. కత్తిని ఏరీతిగా పట్టుకోవాలి? దానిని ఏవిధముగా, ఎట్టి కార్యమునందు వినియోగపెట్టుకోవాలి? అనే విషయాన్ని మొట్టమొదట గుర్తించాలి. అట్లే, కర్మను యేవిధముగా సద్వినియోగము చెయ్యాలి? దీనియొక్క మంచిచెడ్డలు యేమిటని చక్కగా గుర్తించినవారే యీ కర్మకాండలో కాలుపెట్టాలి.

అసలు సేవకు తగిన గుణములు మనయందు ఉన్నవా లేవా అనే ఆత్మపరిశీలన ప్రప్రథమములో సల్పాలి. దీనికి ప్రధానమైన గుణములు దయ,

వినయము, త్యాగము. ఇట్టి గుణములు ఉండిన వ్యక్తి మాత్రమే స్వార్థరహితమైన సేవలను సల్పి జగత్తుకు ఆదర్శవంతమైన మార్గమును అందించగలడు. అహంకార ఆడంబర అభిమానములచేత యిందులో ప్రవేశించిన వ్యక్తి యేమాత్రముకూడను సేవ చేయలేడు. అహంకారముచేత మానవత్వమునే విస్మరిస్తాడు. అభిమానముచేత పశుత్వమును పొందుతాడు. ఆడంబరముచేత కృత్రిమమైన జీవితాన్ని గడుపుతాడు. అహంకార, ఆడంబరములు ఉండినంత కాలము వీనికి ఆత్మవిశ్వాసము లభించదు. ఆత్మవిశ్వాసము లేనివానికి అన్నీ సందేహములే. ఇలాంటివాడు తనను తానే నమ్మలేడు. తనను తాను నమ్మలేని వ్యక్తి యితరులను యేరీతిగా నమ్మగలడు?! తనను తాను నమ్మక, యితరులను నమ్మలేని వ్యక్తి యీ సమాజములో సేవను యేరీతిగా సాగించగలడు?!

ఏకాత్మభావముతో కూడినదే సేవ

సేవలో పాల్గొనుటకు ఉత్సాహపడే వ్యక్తులు మొట్టమొదట అహంకారమును నిర్మూలం చేసుకోవాలి. ఆడంబరమైన ప్రవృత్తులకు సమాధి కట్టాలి. అభిమానమును ఆవలనెట్టాలి. అహంకారము పోయినప్పుడే వినయము ప్రాప్తిస్తుంది. వినయవంతుడే సమాజసేవలో పాల్గొనుటకు అధికారి అవుతాడు. ప్రతి మానవునియందున్న దివ్యశక్తి ఒక్కటే అని భావించి ఏకాత్మభావమును అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. ఏకాత్మ భావము లేనంతవరకు మానవుడు సేవకు అధికారి కాలేడు. సేవకుడు కాలేక నాయకుడు కాలేడు. ఈనాడు సేవావిధానమును గుర్తించలేని వ్యక్తులే నాయకులు కావటంచేత లోకము అల్లకల్లోలములకు ఆలవాలమైంది. ప్రాచీనకాలమునుండి పవిత్ర భారతదేశమునందు త్యాగులై, యోగులై నిస్వార్థ జీవితమును గడిపిన వ్యక్తులు అనేకులు గలరు. కానీ, దినదినమునకు యిట్టి త్యాగతత్వమనేది సన్నగిల్లి

పోతున్నది. సేవాతత్పరులు కరవైపోయినారు. సేవ పేరుతో తమను తాము మోసము చేసుకుంటున్నారు. 'సేవ' అనే రెండక్షరములయందే మహత్తరమైన, అందమైన, అనంతమైన అర్థము ఇమిడియుంటున్నది. తనను తాను మరచి, దైవచింతన హృదయమందు ప్రతిష్ఠింపజేసుకొని, సర్వాత్మభావముచేత సల్పిన క్రియలకే 'సేవ' అనే పేరు సార్థకము. పరులకు సేవ చేస్తున్నామనే భావము మనలో యేమాత్రము ఉండరాదు. భగవత్ప్రీత్యర్థమనే భావముచేత, త్యాగముచేత సేవచేయాలి. ప్రాచీనకాలమునుండి భారతదేశమును అనేకవిధములుగా ఆదుకొని, స్వార్థమును త్యాగము చేసి జీవించిన వ్యక్తులను మనము స్మరించి, వారి సేవాతత్వమును చక్కగా అర్థము చేసుకొని, వారి ఆదర్శములను అందుకొని వారి అడుగుజాడలలో ప్రవేశించాలి. అప్పుడే మనము తలపెట్టిన కార్యములలో ఆశించిన ఫలితమును అందుకోగలము.

ప్రచారం కాదు, ఆచరణే ప్రధానం

పల్లెలలో సేవ చేయడం చాలా ప్రధానమైనది. ఏ అనుకూలములూ లేక అనేక కష్టనష్టములకు గురియై ఆరోగ్యమును చెడుపుకొని నిరాధారస్థితిలో ఉన్నవారికి సహాయము చేయటము, సేవలు గావించటము, చేదోడువాదోడుగా నిల్చటము అత్యవసరం. ఐతే, వారికి సహాయపడుటకు ముందు మన గుణములను చక్కదిద్దుకోవాలి. దేశముకొరకు దేనినైనా త్యాగము చేయుటకు సిద్ధముగా ఉంటుండాలి. దేశము అంటే మట్టికాదని, మానవులని గ్రహించాలి. మానవసేవయే మాధవసేవగా భావించాలి. వాగాడంబరముతోకూడిన ప్రచారప్రబోధలచేత, కంఠస్థమైన ఉపన్యాసములచేత జగత్తు యేమాత్రము మారదు. నిరాడంబరమైన, నిస్వార్థమైన భావములచేత మనము క్రియలలో పాల్గొనాలి. నిశ్శబ్దంగా, నిస్వార్థంగా సేవలు ఆచరించి

ప్రబోధించాలిగాని, ఆచరించకుండా మైకులముందు కూర్చుని మాట్లాడితే విజయం సాధించలేము. ఆచరణే ప్రధానముగాని ఆడంబరము, ప్రచారము ప్రధానము కాదు. క్రియలచేత చాలా సులభముగా లోకాన్నే మార్చవచ్చు. కేవలము ఆడంబరమైన మాటలచేత తాత్కాలికమైన తృప్తి కలుగవచ్చు. క్రమక్రమేణ యిది పతనమునకు మార్గమవుతుంది. తాత్కాలికమైన తృప్తులతో మనము జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకోకూడదు. ఈనాడు మనము చేసే తాత్కాలికమైన సేవలన్నీ కూడను ఎటువంటివంటే, దీపావళి రోజు చిచ్చుబుడ్లు ఉంటాయి చూడండి, బుస్సుని పైకి పోవటం... తుస్సుని దిగిపోవటం... అటువంటివిగా ఉన్నాయి. ఈవిధమైన సేవలతో యేనాటికినీ ఫలితమును సాధించలేము.

మనము యీనాడు ఇన్ని వేల గ్రామాలలో సేవ చేస్తున్నామని సంబర్హ చూసుకుంటున్నాము. ఈ 'క్వాంటిటీ'ని మనము చూడకూడదు. ఈ statistics ను (గణాంకాలను) పక్కకుపెట్టాలి. ఆచరణరూపమైన సేవలో నడుం కట్టాలి. ఎంత చేతనైతే, ఎంత శక్తి ఉంటే అన్ని గ్రామాలకు చేస్తూ పోవాలి. ఇంత కాలము సేవలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. అది సంతోషించ వలసిన విషయమే. కానీ, దానితో అంత తృప్తి కలగటంలేదు. కేవలం 'కరెస్పాండెన్స్ కోర్సు'ను అనుభవిస్తున్నాము. అంటే, మేము యిన్ని గ్రామములు చేశామని యిక్కడినుండి 'కరెస్పాండెన్స్', ఇన్ని గ్రామములు చేయాలని అక్కడినుండి 'కరెస్పాండెన్స్'! మొదట ఈవిధమైన 'కరెస్పాండెన్స్'ను కట్టిపెట్టాలి. సేవలు చేస్తున్నామంటే వేల కన్నులతో చూచేవారు ఉన్నారు జగత్తులో. మనం చెప్పిన గ్రామానికి పోయి అక్కడ యేమి జరిగిందని చూస్తే, యేమీ లేదు!! ఇదా మనము చేయటము?! ఏ కొద్ది సేవ చేసినా సరే మంచిగా, యితరులు గౌరవించేరీతిగా, మనకు తృప్తి కలిగేరీతిగా చెయ్యాలి.

ఫలితంకోసం చేసేవాడు పనివాడే!

మొట్టమొదట సాయి సంస్థలలో వాగాడంబరాన్ని కట్టిపెట్టాలి. మాట్లాడేవాడు పని చేయడు. పని చేసేవాడు మాట్లాడడు. ఏదో ఈనాడు నీవు ఉపన్యాసం చేయవలసి ఉందని అక్కడిది, యిక్కడిది తీసుకునేది... దానిని కంఠస్థం చేసుకునేది... యిదా మనము చేయవలసినది?! ఇదా మనము చేయవలసిన సేవ?! ఈ పని టేపురికార్డుకూడా చేస్తుంది. నీవు టేపురికార్డు కాదు; ఆచరణతో ఆదర్శమును మనము అందించాలి. ఏ ఫలితమునూ ఆశించకుండా నిస్వార్థమైన భావముచేత, నిరహంకార తత్త్వముచేత సేవలలో పాల్గొనాలి. ఫలితముకోసం సేవ చేసేవాడు కేవలం పనివాడవుతాడుగాని యజమాని కాదు. ప్రతి మానవుడు కూడను సేవకుడే. ఈ భావమును మాత్రం మరువరాదు. బిడ్డకు సేవచేస్తారు తల్లిదండ్రులు, తల్లిదండ్రులకు సేవచేస్తారు బిడ్డలు. గురువుకు సేవచేసేవాడు శిష్యుడు. శిష్యునికి సేవచేసేవాడు గురువు. ఈవిధంగా విచారణ చేస్తే అందరూ సేవకులే. జగత్తంతయు సేవక భావముతోనే నిండి యుంటున్నది. ఈ భావమును మొట్టమొదట హృదయములో భద్రము చేసుకోవాలి. “పరోపకారార్థ మిదం శరీరమ్”. శరీరము రావటము పరోపకారము కోసమని. ఏమిటా ఉపకారము? వానికి చేతకానిది మనం చేసిపెట్టటము. ఈవిధమైన సేవయందే మన జీవితమును సార్థకము గావించుకోవాలి. ఈ సేవాభావముచేతనే మానవుడు ఉన్నతోన్నత స్థితిని అందుకుంటాడు. ఫలితమును యేనాడు త్యాగము చేస్తామో ఆనాడే మనలో సేవాభావము అభివృద్ధి అవుతుంది.

మనకు అనేక రాష్ట్రములు ఉంటున్నాయి. ఒక్కొక్క రాష్ట్రములో కొన్ని వేల గ్రామములుంటున్నాయి. ఇన్ని పల్లెలయందు ఏదో ఒక్క పల్లెను మాత్రమే ఆదర్శమైన

పల్లెగా మనము నిర్ణయిస్తుంటే, యిది ఎంత అవమానకరమైన విషయము! మీరు సేవ చేసిన గ్రామము ఆదర్శవంతమైన గ్రామమని చెప్పడానికి కారణములు ఏమిటో చెప్పండి చూద్దాం. ఒకనాడు పోయి నగరసంకీర్తన చేసేది, యిది 'ఐడియల్ విలేజి' (ఆదర్శ గ్రామం) అనేది! ఒకనాడు పోయేది, పడిపోయిన స్కూలుకు సున్నం కొట్టి వచ్చేది, యిది ఆదర్శ గ్రామం అనేది! ఎట్లా అవుతుంది? అసలు ఇవి సేవలని చెప్పటానికే వీలులేదు. అలా చెప్పుకోవడం కూడా అవమానము!!

'క్వాస్టిటీ' కాదు, సాయి కోరేది 'క్వాలిటీ'

జరిగిపోయిన పొరపాట్లు యేవో జరిగిపోయాయి. మొట్టమొదట సేవ అనేది ఎవరికో చేస్తున్నామనే పిచ్చి భావమును మీనుంచి దూరం చేసుకోవాలి. మీకు మీరే సేవ చేసుకుంటున్నామనే విశాలభావమును మీరు అనుభవించాలి. ఇన్ని చేశాము, అన్ని చేశాము అనే నెంబర్లు మీరు విసర్జించి “యిది నా కర్తవ్యము” అనే దీక్షతో పాల్గొనాలి. ఈనాడు సేవపై 'వర్క్ షాప్' అనేది ఒకటి స్టార్ట్ చేశారు. 'షాప్' అంటే కేవలము 'షో' చేసేది! కానీ, ఈ 'వర్క్'ని మనము 'షో' చెయ్యరాదు. హృదయముతో అనుభవించాలి. సాయి కేవలము 'క్వాలిటీ' కోరుతున్నాడుగాని 'క్వాస్టిటీ'ని కోరటము లేదు. జపము, ధ్యానము, యోగము, స్మరణ, పారాయణ యిలాంటివంతా మీరు చేస్తున్నారు. కానీ వీటికి పునాదివంటి త్యాగం, దయ, ప్రేమ, సహనం, సానుభూతి యివి లేకుండా యీ జప తపములతో మనము యేమి సాధించగలము?! సద్గుణములను పెంచుకున్నప్పుడే నీకు సాధనతో తగిన స్థాయి కుదురుతుంది. ఆ సద్గుణములు లేకుండా ఎంతసేపు ధ్యానంలో కూర్చున్నా చంచలత్వాన్ని అనుభవిస్తావే గానీ ప్రశాంతిని యేమాత్రం పొందలేవు. “చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మః” నీవు చేసే కర్మలవల్ల చిత్తశుద్ధి కలగాలి.

చిత్తశుద్ధివల్లనే ఆత్మవిశ్వాసము కలుగుతుంది. ఆత్మవిశ్వాసముచేతనే ఆనందమును అనుభవిస్తాము. చిత్తశుద్ధి కలుగక ఆత్మవిశ్వాసం ఎలా కలుగుతుంది?! ప్రతి ఒక్క అధికారికూడను “నేను యీ సత్యసాయి సంస్థలో చేరినందుకు యేమి చేస్తున్నాను? ఎంతవరకు చేస్తున్నాను? ఆత్మతృప్తిగా చేస్తున్నానా లేదా?” అని తనను తాను పరీక్షించుకోవాలి. ఇలాంటి 'కాన్ఫరెన్సు' జరిగినప్పుడు మాత్రం అందరూ హాజరవుతారు. తరువాత కొందరి ముఖములే కనిపించవు. ఇలాంటి ప్రవర్తనతో అధికారులమని చెప్పుకోవటం సిగ్గుచేటు. సంస్థలు నిల్చిపోయినా నాకు సంతోషమేగాని ఇలాంటి ప్రవర్తనలంతా నాకు యిష్టం లేదు. క్రమక్రమేణా యివన్నీకూడను సాయికి వచ్చి చేరుతుంటాయి. కనుక, చెప్పటం నా కర్తవ్యము. మనము చేసే సేవలన్నీ మన ధన్యతకోసమే అన్న ఆత్మవిశ్వాసముతో మీరు సేవలో ప్రవేశించాలి.

నిజమైన ధనము దైవానుగ్రహమే!

“సాయి నాకిది చేయలేదు, అది చేయలేదు” అని సాయిని మాత్రమే అంటారుగాని సాయికి మీరు యేమి చేశారు? నీవు చేసింది చెప్పు చూద్దాం. ఏమీ చేయటం లేదు. ఏది చేసినప్పటికిని స్వార్థము, స్వప్రయోజనము! అంతేతప్ప నీవు సాయికి చేసిన పని యేమిటి? సాయికి చేయక సాయినుంచి ఏరీతిగా ఫలితాన్ని పొంద గలవు?! షాపు దగ్గరకి పోయి మూల్యమును చెల్లించక వస్తువు కావాలంటే, యిదెంత స్వార్థము! ప్రతిఫలము ఆశించకుండా నిస్వార్థమైన సేవ నీవు చేయి, సాయి నీకు సర్వము అనుగ్రహిస్తాడు. నీవు చేయవలసినది చేయక సాయినుంచి పొందటానికి సిద్ధంగా ఉంటే, ఏవిధంగా లభిస్తుంది! సంపాదించినది ధనముకాదు. నిజమైన ధనము దైవానుగ్రహమే. దైవానుగ్రహము పొందటానికి అన్నివిధములా త్యాగము చేయాలి. సేవకంటే మించినది మరొకటి లేదు. ఎన్ని

ధ్యానములు చేసినా, ఎన్ని జపములు చేసినా, ఎన్ని తపములాచరించినా, ఎంత వేదాన్ని ఉచ్చరించినా లోపలి హృదయము పరిశుద్ధము కాకపోతే యివన్నీకూడను నిరుపయోగమే. ఇడ్డీ సాంబారు చేసుకున్నామనుకోండి. ఈ సాంబారుకొరకు చక్కని తాజా కూరగాయలు తెచ్చి పెట్టుకున్నాం. మంచిబేడలు వేశాము. చింతపండు తదితర దినుసులంతా వేశాము. కానీ ఆ సాంబారు, యిడ్డీ తిన్న తరువాత కడుపులో తిప్పింది! కారణమేమిటి? వండిన పాత్రకు కళాయి లేదు. అట్లే, మనం చక్కగా ధ్యానం చేస్తున్నాము. జపం చేస్తున్నాము. రాగతాళములతో భజన చేస్తున్నాము. కానీ, హృదయ మనే పాత్రలో ప్రేమ అనే కళాయి లేకపోతే యిదంతా విషం అయిపోతుంది.

**“అంతరంగ సాయి అనాథనాథ సాయి
దీనబంధు సాయి కరుణసింధు సాయి”**

ప్రేమస్వరూపులారా! స్వామి యింత కఠినముగా చెపుతున్నాడే అని మీరు బాధపడకూడదు. నిజముగా మనలోని దోషములను తెలియజెప్పేవాడే నిజమైన గురువు. మన దోషములను కప్పిపుచ్చినవాడు మహాద్రోహి. కనుక మీలో ఉన్న దోషములను దూరం చేసుకోవాలి. ఇకనుండైనా దోషరహిత చిత్తులు కావాలి. అందుకు సేవ చాలా ఉత్తమమైనది. వేసిన ప్లాను అంతా సక్రమమైనది. కానీ, జరుపవలసినవారు చక్కగా జరపాలి. ఇందులో ఎవరు ప్రధానము? అందరుకూడను దీనికి ఆధారమే. అందరియందు ‘యూనిటీ’ ఉండినప్పుడే యిది సరైనరీతిగా జరుగుతుంది. వరల్డ్ కౌన్సిల్ వారు, స్టేట్ ప్రెసిడెంట్లు, స్టేట్ కన్వీనర్లు, డిస్ట్రిక్ట్ ప్రెసిడెంట్లు, డిస్ట్రిక్ట్ కన్వీనర్లు,

సేవాదళమువారు, సేవాసమితివారు, భజనమండలి వారు, అందరూ ఏకమైపోవాలి. అట్టి ఐకమత్యముతో పనిచేసినప్పుడే అనుకున్న ఫలితాన్ని అందుకుంటాము. కనుక, నేటినుండి అందరు ఐకమత్యముచేత ఎవరెవరి భావాన్ని, శక్తిని అనుసరించి, శక్తిలోపము లేకుండా, శక్తిహీనముకాకుండా సమాజసేవలో ప్రవేశించాలి. ఇదే నిజమైన సాధన. సేవాభావముచేతనే దైవానుగ్రహము అందుకోవడానికి అర్హులమవుతాము. సేవ చేయకుండా మాటలచేత, ఉపన్యాసములచేత కాలమును వ్యర్థం చేయకూడదు. సేవ చేసేవాడు ఉపన్యాసము చెప్పినప్పుడే అది చక్కగా హృదయానికి హత్తుకుంటుంది. సేవ చేయక ఉపన్యాసములో హీరో మాదిరి ఉంటే ఫలితం ‘జీరో’ అయిపోతుంది.

“నాకిచ్చిన బాధ్యతలో, నేనున్న స్థానములో నేను నా పనిని సక్రమముగా చేస్తున్నానా లేదా?” అని ప్రతి దినము ఆత్మవిచారణ సల్పుకోవాలి. తనకే తృప్తిలేనిది యితరులను యేవిధముగా తృప్తిపరచగలడు?! కనుక, ఆత్మసంతృప్తి ఆత్మవసరం. ఆత్మసంతృప్తికి పూర్వము ఆత్మవిశ్వాసము ఉండాలి. స్వార్థత్యాగము చేసినప్పుడే ఆత్మసాక్షాత్కారం ప్రాప్తిస్తుంది. మనము కష్టములను, నష్టములను, దుఃఖములను ఎదుర్కొని మన లక్ష్యాన్ని సాధించటానికి ప్రయత్నించాలి. అహంకారము,

ఆడంబరము, అభిమానము యీ మూడూ ఉంటే మనము సేవ చేయలేము. ఈ మూడింటిని త్యాగము చేసినవాడే సేవలో పాల్గొనుటకు అధికారి అవుతాడు. “స్వామి చెప్పిన విషయములంతా మా మంచికోసమ”నే భావమును మీరు తలంచుకొని, జరిగి పోయినదంతా మరచి, రాబోయే జీవితానికి తగిన ఆదర్శమును మీరు నిరూపించాలని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

(తేదీ 21.11.1986నాటి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

భగవానుని చిరునామా

ఓ భగవాన్... హే సాయిరాం! ఎక్కడ ఉన్నావు?
అనంతమైన జగత్తులో ఏరీతిగ వెదికేది?

గుణాతీతమై అవధులు లేని వినీలాకాశంలోనా
వేకువజామున ముదమందించే మలయమారుతములోనా
ఉషోదయములో వెలుగును పంచే సూర్యుని బింబములోనా
తాపము హరించి హాయిని గొలిపే జాబిలి వెన్నెలలోనా
నే జపించనా.... నే తపించనా నీ చల్లని చూపులకోసం!!

సంధ్యవేళలో చక్కగ పాడే పక్షుల కిలకిలలోనా
అగాధమైన సాగర తీరపు కెరటపు సవ్వడిలోనా
పాపల నవ్వులలోనా అరవిరిసిన పువ్వులలోనా
నే హరించనా... మరి శరించనా నీ తీయని పలుకులకోసం!!

తలపులలోకి తరచి చూడగా నాకొకటనిపిస్తుంది
నా మదిలోనే ఊయలలూగుతు ఉన్నావనిపిస్తుంది
తపించనూ ఇక హరించనూ దొరికెను నీ చిరునామా
ఆ భావనలో ఆ లాలనలో తరించనా మరి లయించనా
నీ పదసుమముల శిరసుంచి

- తుర్లపాటి విజయ్ శంకర్

శాంతి భద్రత - సమాజ సేవ

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు నిర్గుణ నిరాకార బ్రహ్మముయొక్క సకల శక్తులను తెచ్చుకొని మానవ రూపంలోకి దిగి వచ్చిన అవతార పురుషులు. ఈ నిర్గుణ నిరాకారం నుండి రావడంవల్లనే వారిని సకల దేవతాతీత స్వరూపులుగా పేర్కొనడం జరిగింది.

ఐతే, భగవంతుడు అవతరించేది కేవలం ఆధ్యాత్మిక బోధ చేసేటందుకేనా? అన్న ప్రశ్న ఉన్నది. నిజమే. ఒక ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని జీవుడు సాధించుకునేటట్లుగా చేయడం ఏ అవతారానికైనా మౌలిక లక్ష్యంగా ఉంటుంది. దాన్తోపాటు 'సంఘం శరణం గచ్ఛామి' అన్న ఆదర్శాన్ని జీవులకు నేర్పుతారు అవతార పురుషులు.

మోక్షం అన్నది వ్యక్తికి మాత్రమే చెందినదయినప్పటికీ ఆ సాధకుడు సంఘానికి బాహిరంగా ఉండడు. అతని బాధ్యతను సంఘం ఎంతగా తీసికొంటుందో అతడూ అంతకన్నా ఎక్కువగా సంఘంయొక్క బాధ్యతను తీసికొనాలే ఉంటుంది. సంఘంతో మమకార అనురాగాలు లేకుండానే సంఘ శ్రేయస్సుకి సాధకుడు తోడ్పడడం భగవాన్ ప్రతిష్ఠాపించిన మహా ఆదర్శం. వారు వ్యవస్థాపించిన సంస్థలన్నీకూడా సమాజానికి, సంఘజీవులకూ లోకికంగా కూడా శ్రేయస్సును కలిగించేవే. ఐతే, సంఘ సేవలు లోకానికి కట్టిపడేసేవి కాకుండా జీవిత పరమార్థాన్ని సాధించేవిగా ఎట్లా చేయాలి అన్న ఆధ్యాత్మిక జీవన కళను తమ శరీరం జీవిత కాలమంతాకూడా భగవాన్ బాబావారు మనకు నేర్పినారు.

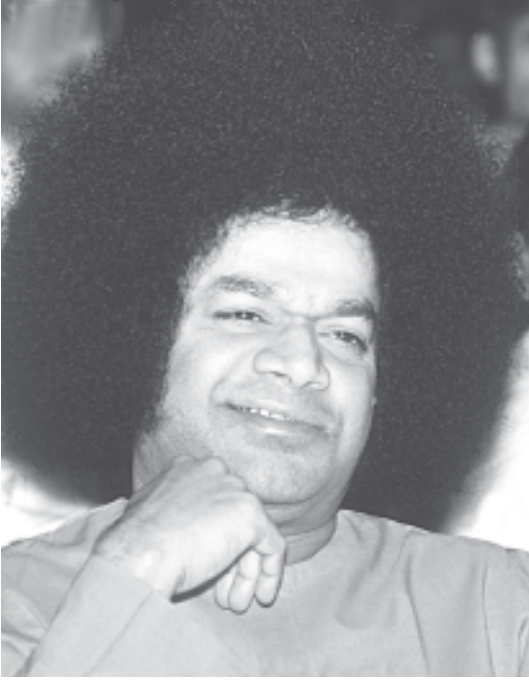
ఐతే, పేరుకి ప్రజాసేవ కానీ నిజానికి అదంతా ఆధ్యాత్మిక జీవన లక్ష్యానికి తోడ్పడే ఆధ్యాత్మిక సేవ అన్న

సత్యాన్ని బాబా తమ ప్రతి చర్యలోనూ స్ఫురింపజేశారు. కొన్ని సందర్భాలలో వాచ్యంగా సూటిగానూ చెప్పారు -

“లోకాన్ని లోకేశుని భవనంగా తలంచుతూ, అందులో లోకేశుడు సంచరిస్తాడు కాబట్టి, ఆ లోకేశుని భవనాన్ని అంటే దేవాలయాన్ని చక్కగా ఉంచితే తప్ప లోకేశుని ఆరాధించలేము. కాబట్టి, గుడిలోని దైవం ఎంత ముఖ్యమో, ఆ దైవం ఉంటున్న లోకమనే గుడి కూడా అంతే ముఖ్యం. ఐతే, మొదటి ప్రాధాన్యం భగవంతునికిస్తూనే వారిని ఆరాధించడానికి సౌకర్యాన్ని కలిగించేటవంటి వారుండే భవనమైన లోకమనే దేవాలయాన్ని క్షేమంగా ఉంచుకోవాల”ంటారు భగవాన్ బాబావారు.

లోకమంటే ప్రకృతి కదా! దానికెట్లా ప్రాధాన్యాన్ని ఇస్తాడు సాధకుడు? అన్న ప్రశ్న సహజంగానే కలుగుతుంది. ప్రకృతికి ప్రథమ ప్రాధాన్యమివ్వడం సరికాదన్నది నిజమే. కానీ, ప్రకృతిని నిర్లక్ష్యం చేయకుండా దానినెట్లా చూడవలెనో బాబావారు వివరంగా ఈ కిందివిధంగా తెలిపారు:

“లోకశాంతే సర్వజీవుల శ్వాసముగా తలంచ వలెను. దానికై పాటుపడవలెను. పవిత్రమైన, ప్రధానమైన దేశమాత శాంతిగా నుండినప్పుడే పరమాత్మ పట్టుపడును. ప్రకృతి - పరమాత్మ సమైక్యమే మోక్షము. అట్టి మోక్షమును కోరువారు పరమాత్మ ప్రేమానుగ్రహములను

ఎట్లు కోరుదురో ప్రకృతియొక్క శాంతి, ప్రేమలనుకూడా అట్లు కోరవలెను. రెండింటి అనుగ్రహమును పొందినప్పుడే దుష్ట గ్రహములైన ఇంద్రియవాసనలు హృదయమును బాధించలేవు; బానిసలుగా లొంగును. అదే మనోనాశనము.”

బాబావారి పైమాటలలో అనేకానేక సదంశాలున్నవి. అవి -

1. సర్వజీవుల శ్వాస లేక ప్రాణం లోకశాంతి.
2. దేశమాత శాంతిగా ఉంటేనే పరమాత్మ చిక్కుతాడు.
3. ప్రకృతినీ పరమాత్మనూ విడిగా చూడకుండా ఈ రెండు అంశాలనూ ఒక్కటిగా చూడడమే మోక్షం.
4. మోక్షాన్ని కోరుకొనేవాళ్ళు పరమాత్మ ప్రేమనూ, అనుగ్రహాన్నీ ఎట్లా కోరుకొంటారో అట్లాగే ప్రకృతియొక్క శాంతినీ ప్రేమనూ కోరుకోవాలి.

5. ఇంద్రియవాసనలు దుష్టగ్రహాలవంటివి. అవి హృదయాన్ని బాధిస్తాయి. కాని అటు దైవమూ, ఇటు ప్రకృతీ అన్న రెండింటి అనుగ్రహాన్ని పొందినప్పుడు అవి హృదయాన్ని బాధించలేవు. అంతేకాకుండా ఆ అనుగ్రహాన్ని పొందినప్పుడు అవి - అంటే ఇంద్రియవాసనలు - బానిసలులాగా లొంగిపోతాయి.

6. ఇంద్రియవాసనలు లొంగడమంటే అవి అధికారాన్ని కోల్పోయి, లేకుండాపోవడమన్నమాట. మనోనాశమంటే ఇదే. మనోనాశమనే ఆత్మని కప్పి ఉండే ఆవరణ తొలగితే ఆత్మసాక్షాత్కారం. దీనికి పునాది లోకశాంతి.

ప్రకృతినీ పరమాత్మనూ విడివిడిగా చూడ వద్దంటున్నారు భగవాన్ (పైవాటిలో మూడవ అంశం). రెండింటి సమైక్యమే మోక్షమని భగవాన్ తెలుపుతున్నారు. ఈ రెండింటినీ రెండుగా చూడడంవల్లనే మాయ అన్నదానికి అస్తిత్వం కలుగుతున్నది. మాయ అన్నదీ మనస్సున్నదీ ఒక్కటే. మనస్సు మనల్ని ప్రకృతివైపుకి ఈడ్చుకొనిపోతున్నది.

“మనస్సే లేకపోతే ప్రపంచమే లేదు. ప్రపంచమంతయు కూడను మనస్సుపైనే ఆధారపడి ఉంటుందాది” అని భగవాన్ అన్నారు. ఈ మనస్సునేమో జడమైన ప్రకృతి ఆవరించి ఉన్నదంటూ, “ప్రకృతిని తొలగించిననేకాని దాని సహజ రూపము కనబడదు” అని అన్నారు భగవాన్.

ప్రకృతి మనిషిని ఉద్రిక్తం చేస్తుంది. దాన్ని శాంతింప జేసుకోవాలి. ఇంద్రియాలూ, వాటి అల్లరీ, అపమార్గం పట్టించే వాటి నైజమూ మొదలైనవన్నీ ఈ ఉద్రిక్త స్వభావంవల్లనే కలుగుతాయి. అందుకే వాటిని శాంతింపజేయాలి. అప్పుడుకాని సాధకునికి మార్గం సుగమం కాదు. అప్పుడుకాని ప్రకృతి అతనిని అనుగ్రహించదు.

అందుకుగాను ప్రకృతిని భగవంతునికన్నా వేరే అంశంగా, ఇతర విషయంగా భావించకూడదు. సాధకునికి ఈ విషయంగా భగవాన్ బాబావారు చక్కని

పరిష్కార మార్గాన్ని ప్రసాదించారు. ఆ పద్ధతి అద్వైత సిద్ధాంతంలో భాగమే. అది - ఈ ప్రకృతిని భగవంతునిగా చూడడం; ప్రకృతీ, భగవంతుడూ ఒక్కటేనని విశ్వసించడం. జగన్మిథ్యా భావనలో జగత్తు బ్రహ్మముగా సత్యం అన్నదానినీ ఇమిడ్చి సాధకులకు దాని రహస్యాన్ని విడమరిచారు. ప్రకృతిని బ్రహ్మంగా చూడడం సిద్ధించినప్పుడు అది శాంతించి సాధకుని అనుగ్రహిస్తుంది.

సంఘశ్రేయస్సుకి పాటుపడడం, లోకసేవ చేయడం వెనుకన లోకాన్ని, సంఘాన్ని, ప్రకృతిని బ్రహ్మంగా భావిస్తూ చేస్తేనే అది ప్రశాంతిని కల్గిస్తుందన్నది ఇమిడిపోయి ఉన్నది.

“సాధకునికి ప్రశాంతి చెల్లాచెదరయినప్పుడు అతని సాధన ఒక్క అంగుళం కూడా ముందుకు సాగదు.

ఆత్మశాంతి నిమిత్తము లోకశాంతికూడా ప్రధానము.

లోకశాంతి అనే కట్టడమే ఆత్మశాంతి మందిరమని దృష్టిలో పెట్టుకొని లోకశాంతిని కోరుతూ తగిన ప్రయత్నములూ ప్రవర్తనలూ చేయవలెను”

అని స్వామి అన్నది సాధకునికి ‘శాంతిభద్రత’ కలిగించడం కోసమే! వారు పేర్కొన్నట్టి తగిన ప్రయత్నములూ,

ప్రవర్తనలూ అన్నవే సేవకోసం వారు వ్యవస్థాపించిన సంస్థలు. అది సూపర్ స్పెషాలిటీ వైద్యశాలే కావచ్చు, వేలాది గ్రామాల్లో నీటిసరఫరా పథకాలే కావచ్చు, మరింకేదైనా కావచ్చు. ఇవన్నీ లోకం చల్లగా, శాంతితో ఉండడానికే! అట్లా ఏర్పరుస్తున్న ప్రశాంతియే సాధకుని ఆధ్యాత్మికపథంలో వేయి అడుగులు ముందుకు వేయిస్తుంది.

అయితే, ఎట్టి సందర్భంలోనూ మరువకూడని ముఖ్యాతిముఖ్యమైన విషయం స్వామి చెప్పిన - **“సర్వకర్మల పర్యవసానము జ్ఞానమే కావలెను.”** ఈ దృష్టితో చేసిన సర్వకర్మలూ చిత్తశుద్ధిని కలిగిస్తాయి. శుద్ధచిత్తం, వాసనారాహిత్యం రెండూ ఒక్కటే. ఈ స్థితి వల్ల, **“ఎప్పుడు వాసనలు దూరమగునో శాంతముయొక్క ప్రకాశము నీకగుపడును.”**

కర్మను వదలకూడదు. వదలాల్సింది కర్తృత్వ భావాన్నేకాని కర్మను కాదు. చివరకు సన్న్యాసి అయినా కర్మ చేయాల్సిందే అంటారు. ఐతే, ప్రాథమికంగా తన చుట్టూతా ఉన్న సమాజాన్ని శాంతిపూరితం చేయడ మన్నదాన్ని భగవాన్ సాధకులకు విధించారన్నది గ్రహించాల్సిన ముఖ్య విషయం.

“ముముక్షువులైనను కానిమ్ము... ముక్తవురుషుడే కానిమ్ము, కర్మను త్యజించకూడదు. అదియే శాంతి భద్రత” ❖

మానవ ధర్మము

**శ్లో॥ అనభిధ్యా పరస్వేషు సర్వసత్త్వేషు సౌహృదం
కర్మణాం ఫల మస్తీతి, మనసా త్రితయం చరేత్**

పరుల సొత్తునందు ఆశ లేకుండుట, సర్వజీవులయందు కరుణ, కర్మలకు ఫలముండితీరునన్న భావము - ఈ మూటిని మనసునందుంచుకుని ప్రవర్తింపవలయును.

(సూక్తిముక్తావళి)

ॐ

Phone at PRASHANTHINILAYAM
PENKONDA 30
Phone at WHITEFIELD 33

Bhagavan Sri Satya Sai Baba

PRASHANTHI NILAYAM S.O.
A.P.

Date 13 4 66.

మిమ్మల్ని పశ్చిమాతా శాస్త్రాగారం

శాస్త్రాగారం, కొత్తపల్లి తాలూకా మునుపు మిగిలి వాటిగా వాడుకగా మారు
లాగిన ఆదేశము మీ మీద వాంఛన ఆదేశము నచ్చి కష్టమైనప్పుడు
కొట్టవలె. సభలవలె యము నన్ను తెలుప సంఘము పెట్టవలె.

ఉపసంఘం దేశ వ్యవస్థ, భూమి భవనాలు, యుద్ధాభివృద్ధి ముఖ
భవనం పుట్టించి బాధాశ్రీతి ప్రేమక సంపత్తి, పుట్టవలె పుట్టించి పుట్ట
కొనుచు యును, శాశ్వతము లు కలగ కలగ వలె, భవనాభివృద్ధి
భవన భవనము. సర్వకళలగా పుట్టవలె భవనకళ సంపత్తి, కళాశాల
మీద తెలకెడిన శాస్త్రాలు, శాస్త్రాలు, ప్రేమ, సామర్థ్యములను
ఉపాధి గాదులకు పుట్టించి పుట్టించును, ఈ పాఠశాల ఆదేశ
తలపించును, బట్టి పుట్టించి పుట్టించును మన సమాజము భా
గవలె సభలు బిచ్చములు మునుపాదులు, ఆస్తి, భవనాలు కలగ
మ, ఆదేశము పుట్టించుల పుట్టించి, భవనములకు శాంతిని పుట్టించి గాక.

మన సమాజము వాని కూడనూ వకవేళకు మన పుట్టించి గాక
లవలె వానివలె పుట్టించు వాని సమాజములను ప్రేమకలగ వాని
మేము పుట్టించి పుట్టించు కలగ వలె వాని పుట్టించు. పుట్టించి
కలగ పుట్టించి పుట్టించు వాని పుట్టించి పుట్టించు వాని
లగా పుట్టించు వాని పుట్టించు పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని

పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని

పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని
పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని పుట్టించు వాని

అందుగా ప్రజలకు ప్రయోజనాలను చేరుస్తూ పనిచేసేందుకు
ప్రయత్నిస్తాను.

ప్రజలకు ప్రయోజనాలను చేరుస్తూ పనిచేసేందుకు
ప్రయత్నిస్తాను. ప్రజలకు ప్రయోజనాలను చేరుస్తూ
పనిచేసేందుకు ప్రయత్నిస్తాను.

[మంత్రశాస్త్ర ప్రవీణులు, ప్రశాంతి విద్యుత్తుహాసభ కేంద్ర పండితులు అయిన బ్రహ్మశ్రీ శివ్లా చంద్రమౌళి శాస్త్రిగారు సుమారు 40 సం॥లు శ్రీ సనాతన భాగవత భక్త సమాజమునకు అధ్యక్షులుగా సేవ చేశారు. 1966 ఏప్రిల్ లో శాస్త్రిగారు భక్త సమాజము నిర్వహించునున్న సభలకు విచ్చేసి అనుగ్రహించవలసిందిగా చేసిన ప్రార్థనను పురస్కరించుకొని భగవాన్ బాబావారు తమ అనుగ్రహసూచకంగా ఆయనకు విభూతి ప్రసాదమును పంపుతూ వ్రాసిన ఆశీర్వాదక లేఖ ఇది. నేటి కాలంలో శ్రీ సనాతన భాగవత భక్త సమాజముయొక్క ఆవశ్యకతను వివరిస్తూ, సమాజ సభ్యులయొక్క కర్తవ్యాన్ని గుర్తుచేసి ఈ సందేశాత్మక బివ్వలేఖను పాఠకుల సౌలభ్యముకొరకు యథాతథముగా టైప్ చేసి ఈ దిగువన ప్రచురిస్తున్నాము]

రామనామమే రక్షక కవచము, దైవకార్యమే ధర్మస్థాపనము

బ్రహ్మశ్రీ చంద్రమౌళి శాస్త్రిగారి,

శాస్త్రిగారు, కొన్ని నిమిషముల మునుపు మీరు నాతో ఫోనులో మాటలాడిన తదుపరి మీరు పొందిన ఆనందమే నన్నీ కమ్మను వ్రాయ పురికొల్పినది. సభల విషయము నన్ను అమిత సంతోషపెట్టినది.

ప్రపంచము అస్థవ్యస్తమై, భిన్నాభిన్నమై, యుద్ధోన్మాదముతో దైవసంపత్తిని అణగద్రొక్కి అసుర సంపత్తి పెత్తనము జరుగుచున్న ఈ సమయమున రామనామమే రక్షక కవచము. దైవకార్యమే

ధర్మస్థాపనము. సర్వకళలతో చేరిన మన భాగవత సంస్థ ఈ తరుణమున చెలరేగిన అన్యాయ, అక్రమ, అనాచార, అసత్య, స్వార్థములనబడు వేడి గాడ్డులకు చల్లని పిల్లగాలులు. ఈ ఎడారికి తగిన చలివిందులు. ఇట్టి పవిత్ర పరమాత్మ అంకితమైన మన సనాతన భాగవత సభలు దిగ్విజయమును సాధించి, ఆధ్యాత్మిక జల్లులు కురిపించి, ఆనంద హృదయుల జేసి, లోకమునకు శాంతిని చేకూర్చుగాక.

స్వామి సన్నిధిలో చంద్రమౌళి శాస్త్రిగారు

మన సమాజమువారుకూడను వక దేహమున చేరిన అంగములవలె వారివారి పాత్రను వారు సక్రమ

మార్గమున ప్రదర్శించి, వారు అనుభవించి ప్రేక్షకులకు అందించవలెనని కోరుచున్నాను. భక్తులందరూ భగవత్ సంతతిగా భావించి, అందరూ సోదర సోదరీ భావములతో దేశమున వక కుటుంబ క్షేమమును కోరి, కర్మఫలము కరుణామయుడగు హరికి విడచి, కర్తవ్యమునే లక్ష్యమందుంచుకొని కార్యారంభము గావించురుగాక!

చేరిన సాధు సమాజ ప్రజలకు అమోఘమైన ఆశీర్వాదములు అందించుచూ, విన్నవాటిని, కన్నవాటిని, తిన్నవాటిని ఆచరణరూపమున అనుభవించిననే ఆనందమును ఆరోగ్యము లభించునని తెలుపుము. నేను త్వరలో సమక్షమున సంతోషమును అందింతును.

సమాజమువారందరికీ ప్రత్యేకమైన ఆశీర్వాదములు అందించు. సేవను సార్థకము గావించుమని వచించు.

బాబా

ఇందులో ఉంచిన ప్రసాదమునకు వేరు ప్రసాదము కలిపి అందరికీ అందించు.

స్వామి ప్రత్యక్షముగ ఈ తరుణమున లేడని తలంచక పరోక్షమున ప్రేక్షకులందును, సమాజ సేవకులయందునూ వుండి ఆనందమునుభవించుచున్నానని తెలుపు.

త్వరలో మరొక సభకు ప్రత్యక్షముగా వత్తుననికూడనూ తెలుపుము.

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 11వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

మారిషస్‌లో సాయి చైతన్య స్ఫూర్తి

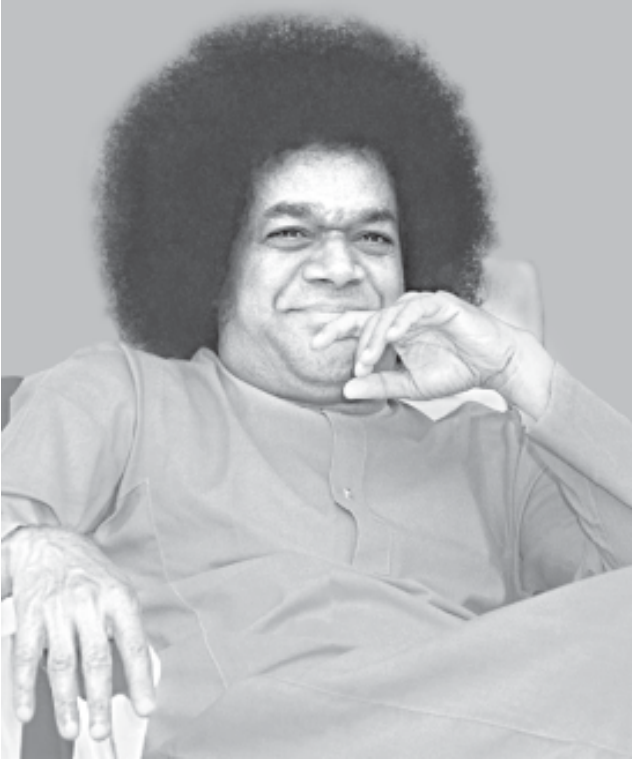
విమాన ప్రయాణానికి 'క్యూ'లో నుంచున్నాను. సిబ్బందిలో ఒకరు వచ్చి, "మీరు కూర్చోండి. తరువాత వద్దురుగాని. నేను పిలుస్తాను" అన్నాడు. "ఇంకా ఆలస్యమవుతుందేమో దేవుడా" అని అనుకున్నాను. కానీ, కొద్దిసేపట్లోనే ఆయన మళ్ళీ వచ్చి రమ్మని చెబుతూ చిరునవ్వుతో నా చేతిలో ఉన్న సంచీని అందుకున్నాడు. నా టికెట్టు 'ఎకానమీ క్లాస్' (సాధారణ తరగతి)లోనిది. కానీ, నన్ను తీసికొని వెళ్ళి 'బిజినెస్ క్లాస్' (మొదటి తరగతి)లో సుఖంగా కూర్చోబెట్టాడు. అదనపు ఛార్జీలు ఏవీ అడగ లేదు. నా సొమ్మేం పోయింది?! దర్జాగా ప్రయాణం చేశాను. అడుగడుగునా మర్యాదలందిస్తూనే ఉన్నాను. ఈరీతిగా మొన్న ఏప్రిల్ 21వ తేదీన బెంగళూరులో బయల్దేరి 'మారిషస్'కి మర్రాడు చేరుకున్నాను. విమానాశ్రయంలో పుష్పగుచ్ఛాలతో సాదరంగా ఆహ్వానం పలికారు. అయితే, ఉన్నత శ్రేణి 'బిజినెస్ క్లాస్'లో నా ప్రయాణం ఎలా సాధ్యపడిందన్నది మాత్రం ప్రశ్నగానే మిగిలిపోయింది.

మారిషస్ చాలా చిన్న దేశం; అన్నిప్రక్కలా హిందూ మహాసముద్రంచేత పరివృతమైన ఒక సుందర ద్వీపం. ఎవరో అన్నట్లు కార్లో మంచివేగంతో ప్రయాణిస్తే, కేవలం రెండున్నర గంటల్లో దేశాన్ని చుట్టిరావచ్చు. అంత చిన్నదన్నమాట. అయితే, అత్యధికంగా విద్యావంతులున్న దేశంగా పేరు గాంచింది. నాలుగైదు తరాలకు పూర్వం మన భారతీయులు మారిషస్‌లో చెఱకుపంట కోయడానికి, పెంచడానికి శ్రామికులుగా, కర్షకులుగా వలస వెళ్ళారట.

అందువల్ల ఆ ముఖాలన్నీ మనవే అనిపిస్తుంది. అక్కడ తెలుగు, తమిళం, హిందీ, బెంగాలీ భాషలు మాట్లాడే వారున్నారు. ఫ్రెంచి, స్పానిష్ వంటి విదేశీ భాషలు కూడా పరిచయమున్నవారున్నారు. స్థానికభాష 'క్రియోల్' ఉండనే ఉన్నది. రహదార్లు విశాలంగా, పరిశుభ్రంగా ఇరుప్రక్కలా వృక్షసంపదతో కళకళలాడుతుంటాయి. పెద్దపెద్ద భవన సముదాయాలు, వాణిజ్య సదుపాయాలుకూడా పాశ్చాత్య దేశాలకు దీటుగానే ఉంటాయి.

శ్రీ వీర్‌సింగ్ రాందెనీగారింట్లో బస చేశాను. చాలా పెద్ద ఇల్లు. విశాలమైన స్థలం. నాలుగు ప్రక్కలా పచ్చిక బయళ్ళు, పూలతోటలు కనువిందు చేస్తూంటాయి. తులసీ మొక్కలకు అంతేలేదు. ఒకప్రక్క చక్కని సాయి మందిరం నిర్మించుకున్నారు. ఇంట్లో అన్ని గదుల్లోనూ బాబావారి ఫోటోలున్నాయి. మరోప్రక్క సాయిభజనలు వీనులకు విందు చేస్తూంటాయి. రాందెనీ దంపతుల శ్రద్ధ, భక్తిప్రపత్తులు చూస్తే నాపైన నాకే సిగ్గేసింది. ఉదయాన్నే లేచి పూజాపునస్కారాలు, అభిషేకంతోసహా ముగించిన తరువాతనే ఆ దంపతుల రోజువారీ కార్యక్రమం ఆరంభమవుతుంది. వారు కట్టుకున్న చిన్న మందిరంలో జపధ్యానాదులు నిత్యం జరగవలసిందే! ఇలాంటివేవీ అలవాటు లేని నాకు కొంత చిన్నతనమనిపించింది. అయితే, భక్తుల సందర్శనంకూడా మహాభాగ్యమే కదా అని సరిపుచ్చుకున్నాను.

ఇంతవరకు బాగానే ఉంది. కానీ, భోజనం దగ్గరే ఇబ్బంది వచ్చిపడింది. వాళ్ళకి 'కారం' అంటే ఏమిటో తెలియనట్లుంది. ఉప్పుకూడా తక్కువే. దాంతో ప్లేట్లలో

ఉన్నవాటిని చూచి లాలాజలం ఊరలేదు సరికదా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఇంటినుంచి తెచ్చుకున్న కారప్పొడి ఆ వారంరోజులు నా ప్రాణం నిలబెట్టింది.

వెళ్ళిన రోజునే మారిషస్ సెంట్రల్ కౌన్సిల్, జోనల్ కన్వీనర్లు రాత్రి విందులో కలిశారు. ప్రేమ, అప్యాయతలతో నిండిన వారి పలకరింపులలో ఏం తిన్నానో, తింటున్నానో మరచిపోయాను. బాబావారి సందేశాన్ని ఎంతో ఆసక్తిగా విన్నారు. వారి హాస్యోక్తులు విని పగలబడి నవ్వారు. స్వామిపట్ల వారికి గల భక్తి ప్రేమలు నన్ను పరవశింపజేశాయి. ఎక్కడ చూసినా కనిపించిన స్వామి పటాలు ఉత్సాహాన్ని, ధైర్యాన్ని నింపాయి. కారులో సాయి భజనల క్యాసెట్లు భక్తి పారవశ్యంలో ముంచేశాయి. వేరే ధ్యాస, ఇతర సంభాషణలు లేనేలేవు. అంతా స్వామివారి ముచ్చట్లే! మురిపాలే! ఇంతకన్నా మించిన సత్సాంగత్యం, సత్కాలక్షేపం ఎక్కడుంటాయి చెప్పండి.

మరుసటిరోజున సాయిసెంటర్లో సత్సంగం జరిగింది. ప్రారంభ వాక్యాలు పలుకుతూ స్వామి ప్రేమనుగురించి ప్రస్తావించారు. అదే శీర్షికతో ఆ అంశంపైనే నేను ప్రసంగించడం జరిగింది. దాదాపు 600 మందిదాకా భక్తులు వచ్చి ఉంటారు. ప్రతి సమావేశంలో ప్రశ్నలు, సమాధానాలకొరకు సమయం కేటాయించారు. మనకొచ్చింది చెప్పడం సహజం కానీ, సభికులకు కావలసింది చెప్పడం ఎంతో సంతృప్తినిచ్చింది.

తరువాతి రోజున మారిషస్లోని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని చూడాలని బయల్దేరాము. రహదారుల కిరుప్రక్కలా ఉన్న మహావృక్షాలు మంగళతోరణాలా అన్నట్లు కనువిందు చేశాయి. పూర్వం మారిషస్ ఉత్తర భాగాన నివసించే ఒక మహనీయునికి దక్షిణ దిశగా ప్రయాణం చెయ్యవలసిందిగా భగవద్వాణి వినిపించిందట. అక్కడ కొండలమధ్య ఉన్న సరస్సును చేరుకొమ్మని ఆదేశం అందిందట. ఆ సరస్సును ఈనాడు 'సీక్రెట్ లేక్' (రహస్య సరస్సు) అని పిలుస్తున్నారు. ఆ ప్రకారమే ఆయన కాలినడకన సుదీర్ఘ ప్రయాణం చేసి, ఆ కొండల మధ్య ఉన్న సరస్సును చేరుకొని, అక్కడ నిశ్చలధ్యానమగ్నులయ్యారట. అది ఈనాడు 'గంగా తలావ్' పేరుతో ఒక దివ్యక్షేత్రంగా రూపొందింది.

ఆ సరస్సు చుట్టూ నడవడానికి అనువైన దారి, కొండ దిగి అక్కడికి చేరుకోవడానికి వీలుగా మెట్లు నిర్మించారు. కొండపైన ఒక దేవాలయం నెలకొన్నది. సరస్సుకు అవలివైపునకూడా ప్రాకారాలతో ఒక దేవాలయం ఉన్నది. ఆ ప్రాంగణమంతా పాలరాతి విగ్రహాలతో నింపేశారు. అక్కడ ప్రదక్షిణలు చేస్తూ అతిసుందరమైన దేవతామూర్తుల దర్శనం చేసుకోవచ్చు. ముమ్మూర్తులా ముచ్చటగొలిపే ఆ విగ్రహాలు సాకార ప్రత్యక్ష దైవస్వరూపాలా అనిపించక మానదు. దేవాలయం మధ్యలో ఒక శివలింగాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. వచ్చినవారందరూ అభిషేకం చేయవచ్చు. పురోహితులు సహకరిస్తారు. ఎక్కడా చేయిజాచేవారు కనిపించరు. ప్రక్కనే ఉన్న సువిశాలమైన ప్రదేశంలో 108

అడుగుల ఎత్తు గల సదాశివుని విగ్రహం ఉన్నది. అబ్బ! ఎంత బాగుందో అనిపించింది. అమ్మవారి విగ్రహంకూడా తయారవుతున్నది.

ఆ సాయంకాలం సభలో “మహిమలు - అంతరార్థ వివరణలు” అనే అంశంపై ప్రసంగించడం జరిగింది. ఆ మరుసటిరోజున శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధనోత్సవం భక్తిశ్రద్ధలతో నిర్వహించారు. సర్వాలంకార సంశోభితమైన వేదికకు ఇరుప్రక్కలా పెద్దపెద్ద స్క్రీన్లు అమర్చారు. “అక్కడ ఇక్కడ ఎక్కడ చూసిన ఒక్కడే సాయి మక్కువై ఉన్నాడు” అన్న మాట మరోమారు నిరూపితమైంది. ఊరకుండేవాడు (సాక్షిభూతుడు) దేవుడు, ఊగులాడేవాడు జీవుడు అన్నారు భగవాన్.

**“చావు పుట్టుక లేనట్టి శాశ్వతుండు
ఆదిమధ్యాంతరహితు డనాదివాడు
తాను పుట్టక చావక చంపబడక
ఆత్మరూపుడై సాయి వెలుగుచుండు”**

అన్న పద్యసూక్తిని ఉటంకిస్తూ బాబావారి సర్వవ్యాపక సర్వజ్ఞత్వములనుగురించి సభాసదులకు సోదాహరణంగా వివరించడం జరిగింది.

మరుసటిరోజు ఉదయం మారిషస్ సెంట్రల్ కౌన్సిల్ కోఆర్డినేటర్లు, ట్రస్టు మెంబర్ల సమావేశం జరిగింది. సూచనలకు, సలహాలకు సానుకూలంగా స్పందించారు. ఆ సాయంకాలం గ్రామీణ వాతావరణాన్ని తలపించే సాయి సెంటర్లో జరిగిన సభకు 1500 మందికి పైగానే వచ్చి ఉంటారు. గ్యాలరీలన్నీ నిండిపోయాయి. హాలులో గాలి వీచకున్నా, ముచ్చెమటలు కారిపోతున్నా మంగళహారతి అయ్యేంతవరకు ఒక్కరూ కదలలేదు. వారి శ్రద్ధ, భక్తి ఆ స్థాయిలో ఉన్నాయి. చిన్నారులు సర్వమత ప్రార్థనలు, ఐకమత్యమునుగురించిన తమ ప్రదర్శనలతో అందరినీ అలరించారు. సందర్భోచితంగా నేను సర్వమత సమైక్యత గురించి ప్రసంగించడం జరిగింది. ఆ రోజు సాయంకాలం మారిషస్లోనే మరో సాయి సెంటరువారు ఆరాధనోత్సవం జరిపారు. అక్కడకూడా తదనుకూల ప్రసంగం సాగింది.

ఇక, తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్ధమవుతుంటే, ఆరోజు మధ్యాహ్నం కూడా సత్సంగంతో కాలాన్ని సద్వినియోగం చేశారు. ఉద్యోగస్థులనందరినీ పిలిచి నాటి మధ్యాహ్న భోజన విరామ సమయంలో సభ ఏర్పాటు చేశారు. ప్రభుత్వ కార్యాలయ ప్రాంగణమంతా ఆహూతులతో నిండిపోయింది. వారి కార్యకలాపాలకు సంబంధించిన స్వామి ప్రబోధలను వారికి వినిపించడం జరిగింది. సాయి ప్రబోధామృతాన్ని తనివితీర ఆస్వాదించి తరించాలన్న వారి తపన నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది.

మారిషస్ సాయి సంస్థలో యువకులు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. అంతేకాదు, అన్ని హోదాలలోనూ సంస్థాగత బాధ్యతలను చురుకుగా నిర్వహిస్తున్నారు. వాళ్ళు ఉచ్చైస్వరంతో చేసిన వేదపఠనంతో సభాప్రాంగణమంతా మరుమ్రోగిపోయింది. ఈ యువకులు దాదాపు 350 మందికి వేదపారాయణంలో శిక్షణ ఇస్తున్నారని తెలిసి ఆనందమైంది. వారు పాడిన భజనలు మన ప్రశాంతి భజనలకు దీటుగా ఉన్నాయనిపించింది. ఐక్యతే వారి బలంగా, భక్తి, ప్రేమలే ఊపిరిగా వారు ముందుకు సాగుతున్నారు.

తిరుగు ప్రయాణంలో వీడ్కోలు పలకడానికి అధిక సంఖ్యలో భక్తులు విమానాశ్రయానికి విచ్చేశారు. విమానం పైలట్ స్వామి భక్తుడని, భజనలు బాగా పాడగల దిట్టయని, ఫ్లైట్ వాయిద్యంలోకూడా నేర్పరి అని తెలిసి ఆశ్చర్యపోయాను. విమానంలో అందిన గౌరవాతిథ్యాలు కూడా సంభ్రమాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తాయి. ద్వారంవద్దనే ‘సాయిరాం’ అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానం పలకడం, “బాబావారు సాక్షాత్తు భగవంతుడు, వారి దివ్యప్రేమను గురించి తెలియనివారెవరున్నారు?!” అంటూ మాట్లాడిస్తూ వాళ్ళు స్వానుభవాలు చెప్పడం, అభివందనం చేయడం నాకు సమ్మతకృతకాని దివ్యానుభవంగా మిగిలింది. ఎక్కడిదీ గౌరవం? ఎవరివల్ల ఈ సత్కారం? ఇదంతా ముమ్మాటికీ భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహశీస్సుల దివ్య ప్రభావమే కదా!

(సశేషం)

ఇస్లాం మౌలిక సందేశం

(ప్రఖిత్త రంజాన్ పర్వబిన సందర్భంగా...)

మౌలానా వాహీదుద్దీన్ ఖాన్

సోదరీ సోదరులారా! నేనీ అంతర్జాతీయ గ్రామం పుట్టపర్తి చేరుకోగానే మొదట శ్రీ వి.కె.కపూర్‌ని కలుసుకోవడం తటస్థించింది. ఆయన నాకో చక్కని అనుభవాన్ని వినిపించారు. ఆయనొకసారి జలంధర్‌నుంచి ఢిల్లీకి ప్రయాణమై వెళుతుండగా దారిలో ఆకస్మికంగా ఆయనకు గుండెపోటు వచ్చింది. అదృష్టవశాత్తు ఆయనకు బాబావారు దర్శనమిచ్చారు. బాబావారు తమ చేతిని ఆయన గుండెపై ఉంచగానే ఆయనకు సంపూర్ణ ఆరోగ్యం చేకూరింది.

సనాతన సారథి, జూన్ 2017

ఆయన ఇప్పుడు దాక్టర్ల చుట్టూ, ఆస్పత్రుల చుట్టూ తిరగకుండా హాయిగా, ఆరోగ్యంగా జీవిస్తున్నారు. ఇలాంటి అద్భుత సంఘటనలు ఎన్నెన్నో! నిజంగా ఇదొక మహిమాన్విత ప్రదేశం!

ప్రేమ, శాంతి, సామరస్యాలు ప్రబోధించే మతం - ఇస్లాం

నేనిక్కడకు మొదటిసారి వచ్చాను. ఇక్కడంతో ప్రశాంతంగా ఉంది. ఎటు చూసినా ఆధ్యాత్మికత, ప్రేమ, శాంతి, సామరస్యాలు వెల్లివిరుస్తున్నాయి. వందేళ్లక్రితం స్వామి వివేకానంద చెప్పిన మాట గుర్తుకొస్తోంది, “భారతదేశం త్వరలోనే శాంతియుత దేశంగా అవతరిస్తుంది” అన్నారాయన. భారతదేశం ఇక్కడ ఒక అంతర్జాతీయ నగరంగా రూపుదిద్దుకుంటోందని నాకు అనిపిస్తోంది. ఇక్కడ స్వామి వివేకానంద కల సాకారమవుతోంది.

నేటి సాయంత్రం, ఇస్లాంలో ప్రేమ, శాంతి భావనల గురించి మాట్లాడవలసి ఉంది. ఒక విద్యార్థిగా నేను ఇస్లాంను క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేశాను. అందువల్ల ఇస్లాం ప్రేమ, శాంతి, సమన్వయాల మతమని నేను పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో చెప్పగలను. ఇస్లాం మత పవిత్ర గ్రంథం దివ్య ఖుర్ఆన్ అని మీకు తెలిసిందే. దివ్య ఖుర్ఆన్‌లోని ఆయతుల సంఖ్య 6,500. వాటిలో 99 శాతం ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ప్రేమ, శాంతి, సామరస్యములకు సంబంధించినవేనని నేను నమ్మకంగా చెప్పగలను. మౌలికంగా ఇస్లాం బోధించేది ఇదే!

దివ్య ఖుర్ఆన్ గ్రంథాన్ని చదవడం మొదలుపెడితే, అందులోని మొదటి ఆయత్, ‘బిస్మిల్లాహిర్రహ్మానిర్రహీం’ ప్రేమగురించే చెబుతున్నట్లు మీరు గమనించవచ్చు. ఇదే ఆయత్ దివ్య ఖుర్ఆన్ లో 114 సార్లు పునరావృతమవుతుంది. ఈ ఆయత్ భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడని, కరుణామయుడని తెలుపుతుంది. అంతేకాదు, ‘హదీసు’లో ఇస్లాం దైవప్రవక్త, “మీ జీవితాలలో భగవంతుని సద్గుణాలను కలిగి ఉండండి” అని చెప్పారు. దైవం ప్రేమస్వరూపుడు, కరుణామయుడు అయినప్పుడు మీరు కూడా ఆ విలువలను అలవరచుకొని ప్రేమస్వరూపులు, దయామయులు కావాలి. దివ్య ఖుర్ఆన్ ఇచ్చే మౌలిక సందేశం ఇదే!

మన ప్రవర్తన మానవాళికి హితకారిగా ఉండాలనేది ఇస్లాం ఇచ్చే ముఖ్యమైన సందేశంగా నేను భావిస్తాను. ఇస్లాంలోని రెండు ప్రాథమిక సూత్రాలకు సంబంధించిన ప్రస్తావనలు దివ్య ఖుర్ఆన్ లో, హదీసులో కనిపిస్తాయి. ఒకటి భగవదారాధకునికి, మరొకటి మానవహితైభిలాషికి (మనిషి బాగును కోరుకునేవానికి) సంబంధించినవి. బాగును కోరుకోవడమంటే ఏమిటి? అదే ప్రేమ. కనుక ప్రేమ ప్రతి మనిషికి, ప్రతి ముస్లింకి ఒక ప్రాథమిక అవసరం. “ఎవరి మాటలవల్ల, చేతలవల్ల ప్రజలు క్షేమంగా ఉంటారో అతడే ముస్లిం”, అని దైవప్రవక్త చెప్పారు. అదే ప్రేమసంస్కృతి. ప్రేమ సంస్కృతి అంటే సహనం, సానుభూతి, పరహితం, మానవతలకు సంబంధించిన విలువల సమాహారం. మానవతా విలువలు, ఇతర సానుకూల విలువలతో కూడిన ప్రేమసంస్కృతిని ఇస్లాం ప్రోత్సహిస్తుంది.

నీ శత్రువును మిత్రుడు కాగలవానిగా పరిగణించు

ప్రేమసంస్కృతికి దోహదపడే అన్ని విలువలను ప్రోత్సహించాలని ఇస్లాం నొక్కిచెప్తోంది. ఉదాహరణకి దివ్య ఖుర్ఆన్, “సర్దుకుపోవడమే సర్వదా శ్రేయస్కరం” (4:128) అని చెప్తోంది. వివాదాలు, విభేదాలు వస్తూనే ఉంటాయి. అటువంటి సందర్భాలలో రాజీకి మీరు సిద్ధంగా లేనట్లయితే అది ద్వేషాన్ని పుట్టిస్తుంది; ప్రేమ నశిస్తుంది. ప్రేమమయ జీవితము కాలానుకుంటే

ద్వేషాన్ని త్యజించాలి. వివాదాలకు, ఘర్షణలకు దూరంగా ఉండాలి. ఇవన్నీ ప్రేమసంస్కృతికి ప్రతిబంధకాలు.

ఇస్లాం దైవప్రవక్త చెప్పిన ఒక అందమైన మాట - “భగవంతుడు ద్వేషానికివ్వనిది ప్రేమకు ఇస్తాడు”. ఈ ప్రపంచంలో నువ్వు ఒక కుటుంబానికి, ఒక సమాజానికి, ఒక దేశానికి చెందినవాడవైనప్పుడు ప్రేమ మరింత ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది. ప్రేమసంస్కృతిని అలవరచుకున్నప్పుడు, అది నీకు అమిత శక్తినిస్తుంది. అలాకాక, ద్వేషించే సంస్కృతిని అలవరచుకుంటే, నువ్వు బలహీనుడవై ఏమీ సాధించలేవు. ఇస్లాం ప్రేమసంస్కృతినే ప్రోత్సహిస్తుందిగాని, ద్వేషసంస్కృతిని కాదు.

ఇస్లాం చెప్పే ముఖ్యమైన అంశం మరొకటి ఉంది. ఇస్లాం ప్రకారం శత్రువు వేరు, దాడి చేసేవారు వేరు. మీపై ఎవరైనా దాడి చేస్తే, ఆత్మరక్షణకోసం మీకు యుద్ధం చేసే హక్కుంటుంది. కానీ ఎవరితోనైనా శత్రుత్వమున్నంత మాత్రాన వారితో యుద్ధానికి దిగకూడదు. మీకు ఎవరైనా శత్రువు తారసపడితే, వారిపట్ల మీ ప్రవర్తన ఎలా ఉండాలో తెలిపే ఆయత్ ఒకటి దివ్య ఖుర్ఆన్ లో ఉంది. “అపకారం చేసినవారికి ఉపకారం చేయండి. మీ శత్రువు మీకు మిత్రునిగా మారడం చూస్తారు” (41:34). అంటే, “ప్రతి శత్రువు మంచి మిత్రుడు కాగలిగినవాడై ఉంటాడు” అని దివ్య ఖుర్ఆన్ చెప్తోంది. ఎంత అందమైన భావన! శత్రువును ద్వేషించడం మానవ నైజం. కాని, శత్రువును సహితం మంచి మిత్రుడు కాగలిగినవానిగా చూడమని చెప్పే విలక్షణమైన ప్రబోధం ఇది.

ప్రేమలో జీవించండి

మీకిప్పుడు, ఇస్లాం దైవప్రవక్త జీవితంలోని ఒక ఉదంతం చెప్తాను. దైవప్రవక్త క్రీ.శ. 570లో అరేబియాలోని మక్కానగరంలో జన్మించారని మీకు తెలిసే ఉంటుంది. వారు మక్కాలో 13 ఏళ్లు ఉన్నాక, అరేబియాలోనే ఉన్న మదీనా అనే మరో నగరానికి మకాం మార్చారు. వారక్కడ పదేళ్లున్నారు. ఆ సమయంలో కొన్ని యూదుజాతులుకూడా మదీనాలో నివసిస్తూండేవి. ఒకరోజు దైవప్రవక్త మదీనావీధిలో సాగుతున్న ఒక అంతిమయూత్రను చూశారు. మరణించినవారి గౌరవార్థం

దైవప్రవక్త లేచి నిలబడ్డారు. వారి సహచరులొకరు, “ఓ ప్రవక్తా, అదొక ముస్లిమేతరుని అంతిమయాత్ర” అన్నారు. దానికి జవాబుగా దైవప్రవక్త “అతను మానవుడే కదా!” అన్నారు. దానికి అర్థం - మత, జాతి, సంస్కృతుల పరంగా భేదమున్నప్పటికీ, దైవప్రవక్త తనకూ, ఒక ముస్లిమేతరునికీ నడుమ ఒక సారూప్యాన్ని చూడగలిగారు. ప్రేమంటే అదే! ప్రజలమధ్య మత, జాతి, సంస్కృతుల పరమైన భేదాలుండవచ్చు. కానీ ప్రేమకు అలాంటి భేదాలు లేవు. నీవూ మానవుడవే, నీ చుట్టూ ఉన్న ప్రతి ఒక్కరూ మానవులే కాబట్టి, నీవు వారిని ప్రేమించగలవు. ఆవిధంగా మానవులందరినీ కలిపి ఉంచే బంధమే ప్రేమ.

దైవప్రవక్త నిత్యం తెల్లవారుఝామునే లేచి, “ఓ భగవంతుడా, మానవులంతా ఒక్కటేననేది నేను ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాను. అందరూ సోదరీ సోదరులే” అని ప్రార్థించేవారు. అతిచక్కని ప్రేమ సందేశమిది. ఈ సందర్భంగా దైవప్రవక్త ప్రార్థనల్లో (‘దుఆ’) మరొకదానిని ప్రస్తావిస్తాను: “ఓ భగవంతుడా, నీవే శాంతివి. శాంతి నీ నుండియే ప్రభవిస్తుంది, నిన్నే చేరుకుంటుంది. ఓ దైవమా! మేము శాంతితో జీవించుముగాక! శాంతిధామంలో మేము నివసించుముగాక. ఓ భగవంతుడా! నీకు జయమగు గాక”. శాంతి అంటే ఏమిటి? ప్రేమకు మరో పేరు శాంతి. ప్రేమలో ఉన్నప్పుడు మనసు ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. మనసు ప్రశాంతంగా ఉన్నప్పుడు నీలో ప్రేమ ఉంటుంది. ప్రేమ, శాంతి పర్యాయ పదములే! ఈ అంశం దివ్య ఖుర్ఆన్‌లో పలుచోట్ల ప్రస్తావించబడింది. ఒకసారి ఒక

వ్యక్తి, దైవప్రవక్తవద్దకు వచ్చి, “ఓ ప్రవక్తా! నా జీవితంలోని అన్ని సమస్యలను తీర్చగల సాధనమొకటి నాకు ప్రసాదించు” అని కోరాడు. దానికి సమాధానంగా దైవప్రవక్త, “ఎప్పుడూ కోపం తెచ్చుకోకు” అన్నారు! అంటే మరోమాటలో, ప్రేమతో జీవించమని చెప్పారు. ఎవరైనా రెచ్చగొట్టినప్పుడు, మనం కోపంతో ఊగిపోతాము. కానీ, ప్రేమ విలువ తెలిసినప్పుడు మనం క్షమించగలం. సానుకూల దృక్పథానికి దోహదమిచ్చే సందేశమిది. “కోపం తెచ్చుకోకు” అంటే, ప్రతికూల పరిస్థితిలో కూడా సానుకూల దృక్పథంతో వ్యవహరించుమని అర్థం. దానికి పర్యవసానం ప్రేమ.

నేను చేసిన అధ్యయనం ప్రకారం, ఇస్లాం మతం - ప్రేమమతం. ఇస్లాం బోధనలన్నిటికీ ప్రత్యక్షంగానూ పరోక్షంగానూ ప్రేమ, శాంతి, సామరస్యాలే ప్రాతిపదిక. ఈ ఆధ్యాత్మిక సమావేశంలో పాల్గొనే సదవకాశం పొందగలిగినందుకు నాకెంతో సంతోషంగా ఉంది. మీరందరూ ఈ పరమ గురువు పర్యవేక్షణలో ఉదాత్తమైన జీవన లక్ష్యాన్ని సాధించాలని కోరుకుంటున్నాను.

(2005 జూలై 22న ప్రశాంతినిలయంలో జరిగిన సర్వమత సమ్మేళనంలో ప్రఖ్యాత ఇస్లాం పండితులు, న్యూఢిల్లీలోని ఇంటర్నేషనల్ సెంటర్ ఫర్ పీస్ అండ్ స్పిరిచ్యువాలిటీ సంస్థ వ్యవస్థాపకులు శ్రీ మౌలానా వాహీదుద్దీన్ ఖాన్‌గారు చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

అనువాదం: వసంతభాను

ప్రార్థన

శ్లో॥ సర్వే చ సుఖిన స్సంతు, సర్వే సంతు నిరామయాః
సర్వే భద్రాణి పశ్యంతు, మా కశ్చిద్ దుఃఖభాగ్ భవేత్

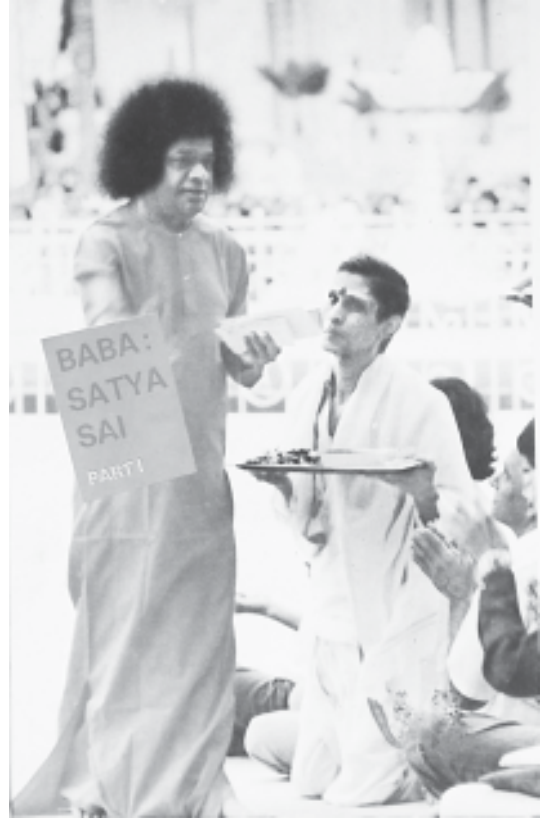
లోకమంతటా ఎల్లరు సుఖులై యుందురు గాక. ఎల్లరును రోగములు లేనివారై యుందురు గాక. అందరును శుభములనే చూచెదరు గాక. ఏ ఒక్కరూ దుఃఖము నొందకుండెదరు గాక.

భగవాన్తో రా.గణపతి దివ్యానుభవాలు

డా॥ లక్ష్మీ సురేశ్ కుమార్

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి అత్యంత ఆంతరంగిక భక్తుల కోవకు చెందినవారిలో ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానమును పొందగలిగిన మహాభాగ్యశాలి శ్రీ రా.గణపతిగారు. ఆధ్యాత్మికపరమైన ఎన్నో గ్రంథాలను, వ్యాసాలను రచించి బహుజనాదరణ పొందిన ప్రఖ్యాత తమిళ రచయిత శ్రీ గణపతి. ఆయన ‘స్వామి’ అన్న మకుటంతో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య చరితామృతమును, దరిదాపు ఒక 1008 పేజీల గ్రంథమును తమిళములో అత్యద్భుతముగా రచించారు. అది గ్రంథమనడానికి బదులు ఒక మహాకావ్యమంటే అతిశయోక్తి కాదు.

భగవానుని జననము, అవతార విశేషములు, రూప లావణ్యము, గుణాతిశయములు, లీలావిభూతులు, అవతారలక్ష్మ సాధన, ముఖ్యముగా వేదోద్ధరణము, సనాతన ధర్మ సంరక్షణ, విద్యాపోషణము, విశ్వాత్మకమైన ప్రేమతత్త్వము మొదలైన విషయాలను పరిశీలనాత్మకముగా అవగాహన చేసికొని, దర్శించి, రూపొందించిన మహాకావ్యము ‘స్వామి’ అనే గ్రంథము (ఆంగ్లంలో **బాబా: సత్యసాయి**) స్వామియొక్క ఒక్కొక్క కదలిక, నడవడిక, దివ్యోపన్యాసముల సారము, దీనజనోద్ధరణ, సామాజిక శ్రేయస్సుకై వారు చేపట్టిన కార్యక్రమములు, వీటన్నిటిని కూడా భగవత్తత్త్వముతో సమన్వయపరచి, వేదోపనిషత్తుల సారముతో విశదపరచి, అతివిపులముగా వారు స్వామి తత్త్వమును వ్యాఖ్యానించిన తీరు చదువరులను మైమరపిస్తుంది. అందువల్లనే ఈ గ్రంథాన్ని తెలుగులో అనువదిస్తే అశేషమైన తెలుగు సాయి భక్తులందరుకూడా చదివి, ఆ అమృతరసాన్ని అనుభవించగలరని ఆశించాను. అందుకు ప్రప్రథమముగా రా.గణపతిగారి అనుమతి

‘బాబా: సత్యసాయి’ గ్రంథాన్ని శ్రీ రా.గణపతి

భగవాన్‌కి సమర్పిస్తున్న దృశ్యం

తీసుకోవలసివచ్చింది. మా మామగారు ఆయనను కలసి విషయం చెప్పినప్పుడు, “అది స్వామి దివ్యచరిత్ర, అది స్వామికే సొంతము, అనుమతిచ్చే హక్కు నాకు లేదు. నేను కేవలం స్వామిచేతిలో ఒక కలమును మాత్రమే. స్వామి అనుమతిస్తే నా ప్రమేయం ఏమీ లేదు” అని చెప్పారాయన.

ఆరోజుల్లో స్వామి తరచు మా మామగారిని పలుకరిస్తూ ఉండేవారు. అటువంటి ఒక సందర్భంలో స్వామి దగ్గర ఈ విషయం ప్రస్తావించడం జరిగింది. దానికి స్వామి, “నీ రెండో కోడలు డాక్టరు కదూ! భేషుగ్గా అనువాదము చేయమను” అని తమ అంగీకారాన్ని తెలిపారు. ఆవిధముగా, ఆ భగవానుని అనుగ్రహ ఆశీర్వాదములతో నేను ఆ గ్రంథాన్ని అనువాదము చేసి, రెండు భాగాలుగా ముద్రించడం జరిగింది.

ఈవిధముగా రా.గణపతిగారితో నాకు సన్నిహితత్వం ఏర్పడింది. వారు ఏవిధంగా స్వామి భక్తులు కాగలిగారో, ఆ విషయాన్ని తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలముతో నేను ఒక సందర్భములో వారిని ఆవిషయాలు చెప్పమని కోరాను. వారి ముఖతః విన్న విషయాలనే ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.

శ్రీ రా.గణపతిగారి తల్లిదండ్రులు శ్రీ రామస్వామి -జయలక్ష్మీ దంపతులు. వీరి ఆరాధ్య దైవము అమ్మవారైన శ్రీ శూలినీదుర్గ. రామస్వామిగారు నిత్యాభిషేకార్చనలతో, షోడశోపచారములతో అమ్మవారిని క్రమము తప్పకుండా ఆరాధిస్తూ వచ్చారు. ఇంతేగాక, వీరు ఖండఖండాంతర ఖ్యాతినిార్జించిన ఒక మహనీయునిపట్ల అత్యంత భక్తి విశ్వాసములు గలవారు. ఎటువంటి సమస్యలెదురైనా వారిని దర్శించి సలహా కోరేవారు. గణపతిగారికి యుక్తవయస్సు వచ్చిన తరువాత రామస్వామిగారికి తన కుమారునకు వివాహం చెయ్యాలన్న సంకల్పం కలిగింది. తన తరువాత, తన వారసుడైన గణపతి యథావిధిగా శూలినీదుర్గ పూజ చెయ్యాలని, దానికి అతను గృహస్థాశ్రమము చేపట్టాలని రామస్వామిగారి అభిలాష. కానీ గణపతిగారు అందుకు సుముఖంగా లేరు. తాను ఆజన్మబ్రహ్మచారిగా జీవనం గడపాలనుకుంటున్నానని, ఆధ్యాత్మిక జీవనమే తన లక్ష్యమని తండ్రితో చెప్పారు. వెంటనే ఆయన తన ఆచార్యస్వామిని దర్శించి, తన కుమారుని ఎలాగైనా వివాహానికి ఒప్పించవలసిందిగా ప్రార్థించారు. అప్పుడు ఆచార్యులవారు, **“గణపతీ! ధర్మనియతిని బట్టి నువ్వు గృహస్థాశ్రమమునే చేపట్టాలని నీకు ఆదేశమివ్వాలి. కానీ నీ పట్టుదల నాకు అర్థమైంది.**

నీ నిర్ణయానికి సుముఖత చెప్పే అధికారము నాకులేదు. నేను కేవలం జడ్జిని మాత్రమే. గవర్నర్ గారు పుట్టపర్తిలో ఉన్నారు. ఆయన సర్వాధికారి. కాబట్టి, నీవు నీ తండ్రిగారిని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళు. సమస్యలు పరిష్కారమవుతాయి” అని చెప్పారట.

రా.గణపతిగారికి పచ్చివెలక్కాయ గొంతులో పడ్డట్లయింది. వీరికిగాని, వీరి తండ్రికిగాని ఆ సమయంలో బాబావారిపై సదభిప్రాయం లేదు. కానీ, సాక్షాత్ ఆచార్యస్వామివారే సలహా ఇచ్చినందువల్ల ఒక సుముహూర్తాన తండ్రి కొడుకులు పుట్టపర్తి చేరుకున్నారు. అచ్చటి వాతావరణం చూడగానే రామస్వామిగారిలో కొంత మార్పు కలిగింది. భగవాన్ సంకల్పానికి తిరుగేముంది! రామస్వామిగారిని భగవాన్ బాబావారు ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. అయితే, గణపతిగారు తండ్రిని అనుసరించలేదు; బయట లైనులోనే కూర్చుండిపోయారు. అంతరంగిక సంభాషణ జరిపే గదిలోకి రామస్వామిగారిని భగవాన్ తీసుకుని వెళ్ళారు. రామస్వామిగారికి చిక్కంతా ఇక్కడ వచ్చిపడింది. స్వామికన్నా తాను వయస్సులో పెద్ద. తనకన్న చిన్నవారికి నమస్కారం చేయడమెలాగ? పోనీ వంగి చేద్దామనుకున్నా, సంప్రదాయానుసారం తన గోత్రనామాలను పరిచయం చేసుకోవాలి. మరి స్వామికి సంస్కృతం తెలుస్తుందా? ఇలా ప్రశ్నపరంపరలు ఒక పెద్ద తుపానే లేవదీశాయి రామస్వామిగారి మనస్సులో. అయినా సభ్యతకు లోపం రాకూడదని వంగి నమస్కారము చేయాలనుకున్న సమయంలో, తాను చెప్పాలనుకున్న సంస్కృత పదాలతో రామస్వామిగారి గోత్రనామాలతో సహా భగవాన్ ఏకరువు పెట్టారు. గంభీరమైన నాదము... సుస్పష్టమైన ఉచ్చారణ... అది విని రామస్వామిగారు సంభ్రమాశ్చర్యాలలో మునిగి ఒకమాటు తలపైకెత్తి చూశారు. ఆశ్చర్యం!! అద్భుతం!!! తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయారు ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు. తనకెదురుగుండా, స్వామికి బదులు, నిత్యము తను ఆరాధిస్తున్న తన ఆరాధ్య దేవత శ్రీ శూలినీదుర్గ సాక్షాత్కరించింది. ఒక్కమారుగా అమ్మవారి పాదాలపై

మ్రోకరిల్లారు రామస్వామి. అంతే, మరుక్షణం అమ్మవారికి బదులు తన ముందు భగవాన్ నిలుచుని ఉన్నారు. శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు సాక్షాత్ తను ఆరాధిస్తున్న శ్రీ శూలినీ దుర్గ అన్న సత్యం ఆయన గ్రహించారు.

రామస్వామిగారితో భగవాన్ అన్నారు, “బంగారూ! నువ్వేమీ దిగులుపడకు. నీ కొడుకును నీవు నిర్బంధించకు. నీ అనంతరం అమ్మవారి పూజ సక్రమంగా జరిపించే బాధ్యత నాది. నిశ్చింతగా ఉండు” అని ఆశీర్వాదించి ఆయనను పంపించేశారు. మహాత్మాహంతో, అమితానందముతో, తన కొడుకుకి తన అనుభవాన్ని తెలిపి, ఆయన తన జీవితకాలంవరకు శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారినే ఆరాధించి నిశ్చింతగా కన్ను మూశారు.

ఈ సంఘటన తరువాత వారి కుటుంబమంతా కూడా బాబావారి తీవ్ర భక్తులైనారు. ఎన్నోమార్లు స్వామి, గణపతిగారికి తమ దివ్య దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణల్ని అనుగ్రహించి పునీతులను చేశారు. అందువల్లనే స్వామియొక్క సంపూర్ణ అనుగ్రహానికి పాత్రులైన శ్రీ గణపతిగారు అంతటి మహోత్సృష్టమైన మహాకావ్యాన్ని వ్రాయగలిగారు. స్వామిని గురించి ఎన్నో గ్రంథాలు వారు తమిళంలో రచించారు. ఒకమారు ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ఆయనకు ఒక శాలువా కప్పి, “నేను ఎప్పుడూ నీ హృదయంలోనే ఉన్నాను” అంటూ ఆశీర్వాదించారట. కారణజన్ములు, మహాయోగి అయిన రా.గణపతిగారు 2012 శివరాత్రినాడు శ్రీ సాయిశివునిలో ఐక్యమైనారు.

రా.గణపతిగారి కుటుంబమునే కాదు, మరొక పుణ్యదంపతులను కూడా ఆచార్యస్వామివారు భగవాన్ బాబావారి సన్నిధానానికి పంపారు. ప్రఖ్యాత కర్ణాటక సంగీత గాన విదుషీమణి, ‘భారతరత్న’ శ్రీమతి ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మిగారు, వారి భర్త సదాశివంగారు కూడా స్వామి భక్తులు కావడానికి వారి ప్రేరణే కారణం. సదాశివంగారు ‘కల్కి’ అనే తమిళ మాసపత్రికను నడుపుతూ ఉండేవారు. కానీ కొంతకాలము తరువాత కొన్ని ఆర్థిక ఇబ్బందుల

స్వామి సన్నిధిలో సంగీతన చేస్తున్న శ్రీమతి ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి

కారణంగా, వారు క్లిష్టమైన సమస్యలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఆ దంపతులు సమస్య పరిష్కారముకొరకు అర్థించినప్పుడు ఆచార్యులవారు వారిని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారివద్దకు వెళ్ళమని సలహా ఇచ్చారు. వారి ఆదేశము ప్రకారం, ఆ దంపతులు భగవాన్ ని సందర్శించారు. వారికి భగవాన్ అభయమిచ్చారు. త్రుటిలో సమస్య పరిష్కారమైంది. ఆనాటినుండి వారు కూడా స్వామికి శరణాగతులయ్యారు.

శ్రీమతి ఎమ్. ఎస్. సుబ్బలక్ష్మిగారు ఎన్నోమార్లు స్వామి సమక్షములో తన సంగీత మాధుర్యాన్ని వీనుల విందుగా వినిపించి స్వామికి సమర్పణ చేశారు. ఈ విషయం అందరికీ తెలిసిందే! ఒకప్పుడు వైట్ ఫీల్డులో స్వామి దర్శనార్థం వెళ్ళినప్పుడు, మందిరంలో స్వామి పీఠముమీద నిలబడగా, ఆమె నారాయణ మంత్రాన్ని జపిస్తూ 108 పర్యాయములు స్వామికి ప్రదక్షిణ చేసి ధన్యురాలైందని గణపతిగారు నాతో చెప్పారు. సుబ్బలక్ష్మి గారి 80వ జన్మదినమునాడు నేను, మావారు, శ్రీ రా.గణపతిగారితో కలసి వారింటికి వెళ్ళి, శుభాకాంక్షలు తెలిపినాము. ఆరోజున వారి చేతులమీదుగా భగవాన్ అనుగ్రహించిన విభూతి ప్రసాదమును పొందే భాగ్యము కలిగింది. ❖

సాయిపథంలో నా పయనం

వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్

గురుత్వహీన గురుత్వహీన: గురుత్వహీన మహేశ్వర:
గురుస్వాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః

నా గురువు, దైవము మరియు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర స్వరూపము అయిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య పాదపద్మములకు వినమ్రంగా ప్రణమిల్లుతూ నా అనుభవాలను మీతో పంచుకొనగలగడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. నేను హైదరాబాద్ కు చెందిన డాక్టర్ల కుటుంబం నుండి వచ్చాను. మా నాన్నగారు డాక్టర్ శాంతారాం ప్రఖ్యాత ఫిజిషియన్. మా అమ్మగారు డాక్టర్ సత్యభామ ప్రఖ్యాత రేడియాలజిస్టు. లౌకికవిద్యకు ప్రాధాన్యమిస్తున్న ఈ రోజుల్లో విలువలకు ప్రాధాన్యమిస్తూ నాకు, నా సోదరుడికి చక్కని రోల్ మోడల్ గా నిలిచారు మా తల్లిదండ్రులు. మా తాతగారైన జగన్నాథశాస్త్రిగారు 1940 నుండి భగవద్గీతపై ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ ఉండేవారు. నా చిన్నతనమునుండి మా తాతగారు అందించిన ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తితో నా జీవితాన్ని మలుచుకుంటూ వచ్చాను. ముఖ్యంగా భగవద్గీత 12వ అధ్యాయం భక్తియోగంలోని శ్లోకాలు నాపై ఎంతో ప్రభావాన్ని చూపాయి -

సమః శత్రో చ మిత్రే చ తథా మానాపమానయోః
శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమః సజ్గవివర్జితః

తుల్యనిష్ఠాస్తుతి ర్మనీ సస్తుష్టో యేన కేన చిత్
అనికేతః స్థిరమతి ధృక్తిమా న్యే ప్రియో నరః

ఎవరు దూషించినా, ఎవరు భూషించినా సమచిత్తంతో ఉండగలగాలి అనేదే ఈ శ్లోకాలకు అర్థం. స్థిరప్రజ్ఞతతో ఉండగలిగే సమచిత్తాన్ని తాతగారు నాలో కలిగించారు.

1996లో నేను ఇండియన్ క్రికెట్ టీం తరపున మిడిల్ ఆర్డర్ బ్యాట్స్ మెన్ గా ఆడుతున్నప్పటికీ జట్టులో నా స్థానం అప్పటికింకా స్థిరపడలేదు. సరిగ్గా అదే సమయంలో నా జీవితాన్ని మలుపు తిప్పే గొప్ప సంఘటన తారసపడింది. 1997లో మొదటిసారి పుట్టపర్తి రాగలిగే అదృష్టం నన్ను వరించింది. ఆ సంవత్సరం పుట్టపర్తిలో భారతీయ క్రికెట్ క్రీడాకారులకు మరియు అంతర్జాతీయ క్రికెట్ క్రీడాకారులకు మధ్య శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్ పోటీ జరుగుతున్న నేపథ్యంలో, ఇక్కడున్న హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో సౌకర్యాల అంతర్జాతీయస్థాయికి అనుగుణంగా ఉన్నాయో లేదో పరిశీలించడానికి హైదరాబాద్ మరియు కర్ణాటక క్రీడాకారులకు మధ్య ఒక సన్నాహక మ్యాచ్ జరిగింది. అట మొదలయ్యే సమయానికి భగవాన్ బాబావారు విచ్చేసి క్రీడాకారులను పలకరించి, కొందరికి విభూతి ప్రసాదం కూడా అనుగ్రహించారు. కానీ నన్ను మాత్రం కనీసం చూడనైనా చూడలేదు. అయితే, ఆరోజు సాయంత్రం బాబావారు మా అందరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేసరికి మా ఆనందానికి అవధులు లేవు. నన్ను అత్యంత ఆశ్చర్యానికి గురిచేసిన విషయం ఏమిటంటే ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి అడుగు పెడుతూనే, “లక్ష్మణ్ ఎక్కడ?” అని అడిగారు భగవాన్. ఆ తరువాత నావైపు తిరుగుతూ, “తాతగారు చెప్పింది మరచిపోయావా? నీ మనసంతా అలజడిగా ఉంది. ఎందుకంటే ఏది జరుగుతున్నా ప్రతిదానికీ నీవే కారణం అనుకుంటున్నావు. భగవద్గీత 12వ అధ్యాయం చదివావు కదా. దానిలో ఏమి నేర్పించారు? నీ కర్తవ్యాన్ని నీవు నిర్వర్తించు, ఫలితాన్ని భగవంతునికి వదిలిపెట్టు అనేకదా చెప్పింది. మరి ఎందుకు నీవు ఫలితంకోసం ఆలోచిస్తున్నావు?” అన్నారు.

ఈ సంఘటన నాలో ఎంతో పరివర్తన తీసుకువచ్చింది. కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో అర్జునుడు కూడా ఇలాంటి నైరాశ్యంలో ఉన్నప్పుడు, శ్రీకృష్ణుడు గీతను వినిపించి కర్తవ్యోన్ముఖుణ్ణి చేశారు. ఇప్పుడు నా కృష్ణుడైన బాబా నన్ను ప్రేరేపించి నాకొక కొత్త జీవితాన్ని ప్రసాదించారు. ఆనాటినుండి ఇప్పటివరకూ నా ప్రతీ నిర్ణయం బాబాచేత ప్రభావితం చేయబడినదే. నా అంతర్వాణినే సాయివాణిగా అమలుచేస్తూ వచ్చాను.

1998లో జరిగిన ఒక అద్భుత సంఘటన మీముందు ఉంచుతాను. అవి బెంగళూరులో ఆస్ట్రేలియాతో మేము టెస్టు మ్యాచ్ ఆడుతున్న రోజులు. మా టీమ్‌లో సచిన్ టెండూల్కర్, రాహుల్ ద్రవిడ్‌లుకూడా బాబా భక్తులే! నేను, సచిన్ ఇరువురం కలసి బాబా ఆశీస్సులకోసం బృందావనం వెళ్ళాము. అప్పుడు భగవాన్ మాకు అనుగ్రహించిన ఇంటర్వ్యూలో, “బాబా! ఏకాగ్రతను ఎలా పెంచుకోవాలి?” అని అడిగాడు సచిన్. అంతర్జాతీయ మేటి బౌలర్లకు ముచ్చెమటలు పోయిస్తూ అద్భుత స్కోర్లు సాధిస్తూ ప్రేక్షకుల నలరించే సచిన్ అడగాల్సిన ప్రశ్నేనా ఇది అని నేను ఆశ్చర్యపోతుంటే బాబావారు ఇచ్చిన సమాధానం నన్ను మరింత సంభ్రమంలో ముంచెత్తింది. **“సచిన్! మనస్సు కోతి వంటిది. అది ఒక్కచోటైనా స్థిరంగా ఉంటుందా? కనుక, ఆలోచనలను అదుపు చేయాలని ప్రయత్నిస్తూ నీ శక్తిని వృథా చేయకు. ఆలోచనలను దారి మళ్ళించు. నెగెటివ్ ఆలోచనలను పాజిటివ్ ఆలోచనలుగా మార్చుకో!”** అని ఉద్బోధించారు బాబావారు.

ఆహా! ప్రపంచ ప్రఖ్యాత మానసిక వైద్యనిపుణులు కూడా అంత సరళంగా, అంత ప్రేమతో సమాధానం ఇవ్వగలరని నేననుకోను. ఆ తర్వాత జరిగిన విషయాలు నేను ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించనక్కరలేదు. ఆ టెస్టు మ్యాచ్‌లో సచిన్ అద్భుత సెంచరీ సాధించడమే కాదు; ఆ తర్వాత కూడా ఎన్నో మ్యాచ్‌లలో రికార్డులు నెలకొల్పగలగడం బాబా అనుగ్రహమే!

“కలిష్యే వచనం తవ”

భగవాన్ సన్నిధిలో శ్రీ వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్

చాలామంది నేను ఆస్ట్రేలియాపై 281 స్కోర్ సాధించడం గురించి నన్ను అడుగుతూ ఉంటారు. నిజం చెప్పాలంటే ఆ సమయంలో నేను భరింపరాని నడుం నొప్పితో బాధపడుతున్నాను. నా ఫిజియో నాకోసం ఎంతో శ్రమించి, నన్ను మ్యాచ్‌లో ఆడించడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ, నా వెన్నుపూసలు నాకు సహకరించే స్థితిలో లేవు. అంతకుముందు జరిగిన ముంబై టెస్టులో నేను రాణించలేకపోయాను. ఇక జరగబోయే కలకత్తా టెస్టుపై నేను పెట్టుకున్న ఆశలూ నీరుగారిపోయాయి. అటువంటి నిస్సహాయస్థితిలో మా నాన్నగారితో జరిపిన సంభాషణ నేను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను. వారు నన్ను అనునయిస్తూ, రాత్రి పడుకునేటప్పుడు బాబా భజనలు వింటూ ఉండమని చెప్పారు. వారు చెప్పినట్లే ఆ టెస్టు మ్యాచ్ జరిగినన్ని రోజులు రాత్రిపూట బాబా భజనలు వింటూ నేలపై పడుకునేవాడిని. ఫలితంగా నేను నొప్పినుండి ఉపశమనం పొందడమేగాక, ఆ మ్యాచ్‌లో అత్యంత క్లిష్టమైన పరిస్థితిలో అప్పటివరకూ ఏ భారతీయుడూ నెలకొల్పని రికార్డు స్కోరు చేయగలిగానంటే, అది స్వామి మహిమయే!

స్వామి ప్రేమను మనం ఎప్పుడూ ఆస్వాదించాలేకానీ అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నించకూడదు. 2002 నుండి

2004 వరకూ బాబావారు నాకు ఒక్క ఇంటర్వ్యూకూడా అనుగ్రహించలేదు సరికదా కనీసం నావైపు చూడనుకూడా చూడలేదు. అంతకుముందు ఎప్పుడు పుట్టపర్తికి వెళ్ళినా ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి అనుగ్రహించడమో, “బంగారూ” అని ప్రేమగా పిలవడమో చేస్తూ ఉండేవారు. కానీ అప్పుడు పరిస్థితి పూర్తిగా తారుమారయ్యింది. నేనది తట్టుకోలేక పోయాను. అటువంటి పరిస్థితిలో 2004లో బాబా నాకు కలలో ఒక ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించి, **“నన్ను భౌతికంగా దర్శించుకోవడం మంచిదే! కానీ నీవు ఆధ్యాత్మికంగా ఇంకా ఉన్నతస్థితికి రావాలి. నేను ఎల్లప్పుడూ నీలోనే ఉన్నానని గ్రహించు”** అంటూ ఎంతో ప్రేమగా మాట్లాడారు. రెండు సంవత్సరాలు నా మొహం కూడా చూడని స్వామి నాకు వారి 80వ పుట్టినరోజునాడు వారికి హారతి ఇచ్చే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు. కనుక, మనం స్వామి ప్రేమను అంచనా వేసేందుకు ఎన్నడూ ప్రయత్నించకూడదు.

2004లో నాకు వివాహమైంది. మొదట్లో నా భార్య శైలజ బాబా భక్తురాలు కాదు. కానీ 2005లో బాబా ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూతో ఆమె భక్తురాలిగా మారిపోయింది. తరచుగా స్వామితో సంభాషించగలిగే భాగ్యాన్నికూడా పొందింది. బాబా మా అబ్బాయికి పేరు పెట్టాలని ఆమె అభిలాష. బాబా ఆమెను పర్తికి రమ్మని చెప్పారు. కానీ వచ్చిన తరువాత బాబా రెండు రోజులు మావైపు కన్నెత్తి చూడలేదు. కానీ ఆమె పట్టు వీడలేదు. ఎలాగైనా బాబా పేరు పెట్టాలని కృత నిశ్చయంతో ఉంది. మూడవ రోజున బాబా మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకు పిలిచారు. మా బాబును తమ ఒడిలోకి తీసుకొని ‘సర్వజిత్’ అని నామకరణం చేశారు. ఆనాడు మాకు కలిగిన ఆనందాన్ని, సంతృప్తిని మాటల్లో వర్ణించలేను. ఒకటిన్నర సంవత్సరాల తర్వాత మాకు పాప పుట్టినప్పుడు బాబా ఆమెనుకూడా అనుగ్రహించి ‘అచింత్య’ అని నామకరణం చేశారు.

చాలామంది నన్ను అడుగుతూ ఉంటారు, “మీరు బాబావారిని మిస్ అవుతున్నారా?” అని. నిజమే, నేను బాబాను మిస్ అవుతున్నాను. అయితే, బాబా ఇప్పుడూ ఎప్పుడూ కూడా మనతోనే ఉన్నారని మనం గ్రహించాలి.

నా జీవితంలో 2005 వరకు బాబాను “అది కావాలి, ఇది కావాలి” అని అడుగుతూ ఉండేవాడిని. కానీ ఆ తర్వాత నాలో ఎంతో పరివర్తన వచ్చింది. పుట్టపర్తి వచ్చినా, వైట్ ఫీల్డ్ వెళ్ళినా బాబాను ఏదీ కోరకుండా కేవలం వారి దర్శన భాగ్యాన్ని అనుభవిస్తూ, వారు భక్తులపై కురిపించే అవ్వాజమైన ప్రేమను ఆస్వాదిస్తూ ఎంతో ఆనందాన్ని, సంతృప్తిని పొందుతూ వచ్చాను. 2011లో మహాసమాధి తర్వాతకూడా నేను అదే దివ్యప్రేమను పొందగలుగుతున్నాను. బాబా సర్వజ్ఞులు, సర్వశక్తిమంతులు, సర్వవ్యాపకులు. ఇది నా ఒక్కని అనుభవమే కాదు, నా కుటుంబ సభ్యులూ, బంధు మిత్రులూ అందరూ చెప్పేది ఇదే.

నాకు తెలిసిన ఒక పుణ్యదంపతుల అనుభవం మీముందు ఉంచుతాను. హైదరాబాద్ శ్రీనగర్ కోలనీలోని మా అపార్ట్మెంటు ఫస్ట్ ఫ్లోర్లో సాయి మందిరం ఉంది. ప్రతీ గురువారమూ అక్కడ నగరసంకీర్తన, భజన జరుగుతుంటాయి. మేముండే 4వ ఫ్లోర్లో మా ప్రక్కన శ్రీ శంకర నారాయణ, శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి అనే పుణ్య దంపతులు ఉంటారు. దురదృష్టవశాత్తు 2013లో ఆంటీకి బ్రెస్ట్ క్యాన్సర్ అనీ, మూడు నెలల తర్వాత అంకుల్కి కూడా జీర్ణాశయ క్యాన్సర్ అనీ వైద్యులు డయాగ్నోసిస్ చేశారు. ఆంటీకి 3వ స్టేజీ, అంకుల్కి ఫైనల్ స్టేజీ అని చెప్పారు. అంకుల్కి ఆపరేషన్ చేసి ఆ భాగాన్ని తొలగించారు. హైదరాబాదులో పేరొందిన కేన్సర్ వైద్య నిపుణులు పరీక్షించి వారిరువురూ రెండు మూడు నెలలకంటే బ్రతకడం కష్టమన్నారు. కానీ వాళ్ళు అదేమీ పట్టించుకోలేదు. ఇప్పటికీ వాళ్ళు రెండు పూటలూ పూజ చేస్తారు. క్రమం తప్పకుండా పుట్టపర్తి వస్తూ ఉంటారు. ఎక్కడ సేవ ఉందని తెలిసినా వెళుతూ ఉంటారు. వారి ఇంటినిండా బాబా ఫోటోలే! వాటిలో రెండు ఫోటోలనుండి విభూతి వర్షించడం ప్రారంభమైంది 2013లో!! మా నాన్నగారు వాళ్ళ ఫ్యామిలీ డాక్టరు. వారు ఈ రెండు కేసులను తమ కేస్ స్టడీకి ఉపయోగిస్తారు. “ఈ రెండు కేసులనూ మీరు ఎలా అన్వయిస్తారు?” అని అడిగితే వారు సింపుల్ గా, “ఎక్కడ సైన్సు అంతమవుతుందో అక్కడ

స్పిరిచువాలిటీ మొదలవుతుంది” అంటారు. దీనిని బట్టి బాబా తమ భక్తులపై ఎంత ప్రేమను కురిపిస్తారో మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఈరోజు ఉదయం డాక్టర్ నరేంద్రనాథ్ (శ్రీ సత్యసాయి పరల్డ్ కౌన్సిల్ చైర్మన్) కజాకిస్థాన్ లో యువత చేస్తున్న సేవలనుగురించి చెప్పారు. దీనికంతటికీ కారణం బాబాపై వారికున్న భక్తి. అంతేగాని, కేవలం మన శక్తితోనే మనం చేయగలుగుతున్నామనుకోవడం కన్నా అవివేకం మరొకటి లేదు. మనతో ఉండి చేసేది చేయించేదీ అంతా బాబానే.

చివరిగా, బాబా నాకు నేర్పిన కొన్ని అంశాలు చెప్పి ముగిస్తాను. “అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు”, “ఎప్పుడూ ఉపకారమే చేయి, ఎవ్వరినీ నొప్పించకు”, “మంచిగా ఉండు, మంచినే చేయి, నీకంతా మంచే

జరుగుతుంది.” ఇవి ఆచరించడం కొంచెం కష్టమే. కానీ అలా ఆచరించగలిగిననాడే మనం బాబా దివ్యహస్తాలలో పనిముట్లుగా ఉండగలుగుతాము. బాబా ఈస్టు ఆఫ్రికా తప్ప ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. మరి ఇన్ని దేశాలవారు ఇక్కడికి ఎలా వస్తున్నారు? బాబా ప్రేమావతారి కనుక. బాబా ఇక్కడి ప్రజలకోసం ఉచిత విద్య, ఉచిత వైద్యం, త్రాగునీటి సౌకర్యం కల్పిస్తున్నారు. ఇక్కడున్న మనందరికీ ఇదే బాబా ఇచ్చే సందేశం. మనమంతా సాయిపథంలో పయనిస్తూ అందరికీ ఆనందాన్ని పంచుతూ బాబా అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుదాము.

(2016 జులైలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి ప్రపంచ యువజన సమ్మేళనంలో విశ్వవిఖ్యాత క్రికెటర్ శ్రీ వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్ చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

తెలుగుసేత: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

రెండు గుఱ్ఱాలపై స్వారీ!

ఒక పెండ్లి సందర్భంగా అందరూ భోజనానికి కూర్చున్నారు. పెండ్లివారు అందరికీ లడ్డూలు వడ్డించడం ప్రారంభించారు. కాని, ఒక వ్యక్తి మాత్రం తనకు లడ్డూ వద్దంటున్నాడు. కారణమేమిటి? అతనికి తినాలని ఆశ లేకపోలేదుకాని, డయాబెటిస్ వ్యాధివల్ల వద్దంటున్నాడు. అదేవిధంగా, దేవుడు వద్దనేవానికి “నాస్తికరోగం” ఒకటి ఉంటున్నది. అహంకార మొకరోగం; అసూయ ఒక రోగం. ఈనాడు ఈ రోగాలన్నీ అధికమైపోతున్నాయి. కారణం మనస్సును విశ్వసించడమే! అల్పబుద్ధి గలవారు మనస్సునే ఆశ్రయిస్తారు; బుద్ధిమంతులు బుద్ధిననుసరిస్తారు. కొంతమంది మాత్రం ఇటొక కాలు, అటొక కాలు వేస్తారు. అనగా, కొంతకాలం భయభక్తులతో ఉంటారు; మరికొంతకాలం విషయభోగాలలో చేరుతుంటారు. అట్టివారికి రెండూ ప్రాప్తించవు. “తిత్తి బోడి, నెత్తి బోడి తిరుపతికి పోనక్కరలేదు” అన్నట్లుగా, వారికి ఏ దిక్కు లేకుండాపోతుంది. రెండు గుఱ్ఱాలపై స్వారీ ఎంత ప్రమాదకరం! ఏదో ఒకదానిని పట్టాలి. “పట్టిన పట్టేదొ పట్టనే పట్టితివి పట్టు నెగ్గెడిదాక అట్టె యుండు”. ఇటువంటి స్థిరచిత్తము, దృఢసంకల్పము ఉండాలి.

‘స్వామీ విగ్రహవాన్ ప్రేమః’

డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

మానవులకు అర్థంకాని సమస్తమైన ప్రాణుల భాషలలోనూ, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న కోట్లాది ప్రజల హృదయాంతరాళాల్లోనూ నిక్షిప్తమైన విశ్వజనీనమైన ఏకైక భావం ప్రేమ మాత్రమే. వృష్టి మొదలుకొని పరమేష్ఠి వరకు ఉన్న నాలుగు తత్త్వాలను ఏకసూత్ర బద్ధం చేసే అద్వితీయమైన భావం ఈ ప్రేమనే. రూపం లేని ప్రేమ సాకారమై ధరణిపై ఆవిష్కరింపబడితే అది మాతృరూపమే అవుతుంది అనడం అతిశయోక్తి కాదు. మాతృప్రేమ ప్రకృతి సహజమైనది. ఇది సమస్త ప్రాణికోటిలో అంతర్గతంగా పరివ్యాప్తమై వేరువేరు సందర్భాలలో వేరువేరు రూపాలలో వ్యక్తమవుతూ ఉంటుంది. మానవులలోనేగాక ఈ అద్వితీయమైన ప్రేమతత్త్వాన్ని చీమలు మొదలుకొని నీలి తిమింగిలాలవరకు అన్ని ప్రాణులలోనూ అనేక రూపాలలో మనం దర్శించవచ్చు. ఉదాహరణకు, ఎప్పుడైనా పక్షి గూడు కట్టడాన్ని గమనించారా? పక్షి చెట్టుమీద ఎలాంటిచోట గూడు కడుతుందంటే, ఎంత వర్షం పడినా ఒక్క నీటిబొట్టు కూడా ఆ గూటిలో పడదు. మరి ఆ పక్షి ఏ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో కూడా చదవలేదుకదా! అయితే, తాను పెట్టబోయే గుడ్లనుండి వచ్చే పిల్లలనుగురించి సహజంగా తెలిసిన పక్షిలో ఆ జ్ఞానం తనంత తానుగానే వుడుతుంది. ఇది ప్రేమవల్ల మాత్రమే సాధ్యం. ఎందుకంటే ప్రేమకే ఇటువంటి శక్తి ఉంది. ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన ఇస్లామ్ మతానికి చెందిన ఒక గొప్ప శాఖ ‘సూఫీ’. ఈ శాఖకు చెందినవారు ప్రేమనే దైవంగా భావిస్తారు. అందరిలో అవసరమైన ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన తీసుకురాగలిగే ప్రచందమైన శక్తి ప్రేమకు మాత్రమే ఉందని వారు విశ్వసిస్తారు.

దైవం కూడా మానవాకారంలో సాకారమైనా, వేదవాఙ్మయం ఆ దివ్య అవతారాన్ని తల్లిదండ్రుల తరువాతనే ఉంచింది. అయితే, ఆ వేదవాఙ్మయం మరొక సందర్భంలో మూర్తిభవించిన ఆ ప్రేమతత్త్వాన్నే ‘త్వమేవ మాతా చ పితా త్వమేవ’ అంటూ సర్వస్వ శరణాగతి కూడా చేసింది. కృష్ణశతకకర్తకూడా ఈ మాటనే తేనెలూరే తెలుగులో ‘నీవే తల్లివి తండ్రివి...’ అంటూ మళ్ళీ సమర్థించాడు. భక్తుడైన కబీర్కూడా ఈ ప్రేమ విశిష్టతను వివరిస్తూ, “ప్రేమ లేని నరుడు సృశానంలో శవం వంటివాడు. ఊపిరున్నంతమాత్రాన ఎవరూ మానవులు కాలేరు. ప్రాణం లేకున్నా కమ్మరివాని తోలుతిత్తి మాత్రం ఊపిరి తీసుకోవడం లేదా?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. అంటే, మనం మానవులమనిపించుకోవాలంటే ప్రేమభావమే మన ఊపిరి కావాలన్నమాట. ఊపిరి అంటే శ్వాస. శ్వాస అంటే ప్రాణం. ప్రాణానికున్న కొన్ని పర్యాయపదాలు జీవం, చైతన్యం, జ్యోతి, హంస, ఆత్మ, పరమాత్మ. దీనినిబట్టి ఆ పరమాత్మ ఉన్నంతవరకే మానవుడు మంగళకరుడు. ఆ తత్త్వం దేహాన్ని వీడిపోతే వీడు మృణ్మయపిండమే.

అందువల్ల సమస్త జీవరాశిని చిన్మయతత్త్వంగా ఉంచాలనే అనిర్వచనీయ ప్రేమభావంతో స్వామి అందరిలోనూ నిలిచి ఉన్నారు. తమ పూర్వావతారమైన శ్రీకృష్ణావతారంలో ఇదే విషయాన్ని అర్జునునికి బోధిస్తూ ఇలా అన్నారు -

‘సర్వభూతస్థ మాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని
ఈక్షతే యోగయుక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః’

(భ.గీ. 6వ అధ్యాయం, 29వ శ్లో॥)

అంతరిక్షంలోని అనంతదూరాలను కొలవడానికి కొలమానాలను కనుగొన్న మానవుని విజ్ఞానం అదే మానవునిలో అంతర్గతంగా ఉన్న ప్రేమతత్వాన్ని కొలవడానికి మాత్రం ఏ కొలమానాలూ కనుగొనలేక పోయింది. అందుకే స్వామి తమ అనంత ప్రేమతత్వాన్ని భక్తులకు ఇచ్చిన ఒక ఇంటర్వ్యూలో మనోజ్ఞంగా వివరించారు. ఒకసారి స్వామి భక్తులకు ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చిన సందర్భంలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ఉపకులపతిగా పనిచేసిన ప్రొఫెసర్ సంపత్ కూడా ఉన్నారు. స్వామి అందరిపై కురిపిస్తున్న ప్రేమను చూసి ప్రొఫెసర్ సంపత్ పరవశించి స్వామితో, “స్వామీ, మీరు ప్రేమసాగరులు” అన్నారు. అది విని స్వామి అడ్డంగా తల ఊపుతూ, “తప్పు, తప్పు, సముద్రానికైనా హద్దులుంటాయి కానీ నా ప్రేమకు ఎట్టి హద్దులూ లేవు” అన్నారు. మరొకసారి స్వామి భక్తులకిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో ఆధారి శ్రీనివాసరావుగారు కూడా ఉన్నారు. స్వామి అందరివైపు చూస్తూ, “మీరంతా నన్ను ప్రేమిస్తున్నారు, కానీ స్వార్థంతో. నేను మీ అందరినీ ప్రేమిస్తున్నాను, ఏ స్వార్థమూ లేకుండా” అన్నారు. స్వామిది అవ్యాజమైన ప్రేమ. అందుకే స్వామివారి ప్రేమలోని మాధుర్యాన్ని కొద్దిగా అర్థం చేసుకోవడానికి ‘వేయి తల్లుల ప్రేమ’ అంటూ ఉపమానం ఇవ్వడం జరిగింది. ఒకరిని ప్రేమించాలంటే మనం ఎన్నో కారణాలు వెదుకుతాం. కానీ, దైవప్రేమ అకారణమైనది. స్వామి కూడా మనల్ని ప్రేమించే ముందుగా కారణాలను అన్వేషిస్తే మనలో ఎంతమందిమి వారి ప్రేమానుగ్రహాలకు పాత్రులమై ఉండేవారమో చెప్పనవసరంలేదు.

ప్రశాంతి నిలయ నిర్మాణం జరుగుతున్న రోజులలో ఒకసారి స్వామి భవనపు పైభాగాన నిలచి పనిని పర్యవేక్షిస్తున్నారు. ఇంతలో ఎవరో అర్తులు రక్షించమని ఎలుగెత్తి మొరలిడినారు కాబోలు, గజేంద్రుని బ్రోవడానికి సర్వం మరచి పరుగులిడిన శ్రీమహావిష్ణువువలె స్వామి ఒక్కసారిగా దేహాన్ని విడిచి ‘ట్రాన్స్’లోకి వెళ్ళారు. ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన భక్తులు స్వామి భవనపు పైభాగం నుండి పడిపోకుండా నలువైపులా స్వామిని వాటేసుకున్నారు.

కొన్ని గంటలతరువాత స్వామి కనులు తెరవగానే చుట్టూ ఉన్న భక్తులంతా స్వామికి తమ ఆందోళనను విన్నవించుకోగా స్వామి చిరునవ్వు నవ్వుతూ, భక్తరక్షణ కోసం అవసరమైతే తమ దేహాన్ని సహితం త్యాగం చేయడానికి సిద్ధమే అన్నారు. అర్తుల ప్రారంభ కర్మలను నిశ్చేషం చేయడానికి వారి బాధలను తమపైకి తీసుకొని స్వయంగా అనుభవించిన దివ్యప్రేమావతారం స్వామిది. ఈరీతిగా స్వామి తమ జీవితాన్నే జగతికి సందేశంగా చేసి, ప్రేమను సర్వులకు ఆచరణసాధ్యమైన ఒక దివ్యయోగంగా బోధించారు.

దీనజనోద్ధరణ పథకంలో పసిబాలల పెదవులపై విరిసే చిరునవ్వులలో, సాయి వైద్యాలయాలనుండి పరిపూర్ణ ఆరోగ్యవంతులై వచ్చేవారి కళ్ళల్లో మెరిసే సంతృప్తిలో, నిష్కామ భావంతో రోగులకు సేవలు చేస్తున్న వైద్యనిపుణుల సాంత్యనాయుతమైన పలుకుల్లో, సాయి విద్యాసంస్థలలో చదువుకునే విద్యార్థుల క్రమశిక్షణలో, వేలాది గ్రామాలలో ప్రజల దాహార్తిని తీర్చే అమృత తుల్యమైన ప్రతి ఒక్క నీటిచుక్కలోని చల్లదనంలో అనుభవైకవేద్యమవుతున్న అనంతమైన సాయిప్రేమ అక్షరాల అభివ్యంజనాశక్తికి అందరానిదని ఏనాడో నిరూపితమైంది. పలుకుల పరిధుల్ని దాటిపోయి అనుభూతిమయమైన హృదయసామ్రాజ్యంలోకి ప్రవేశించిన ఆ ప్రేమయే స్వామి. ఆనాడు త్రేతాయుగంలో ఆదికవి వాల్మీకి ఆ రామచంద్రుని ‘రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః’ అని కొండాడితే, ఈనాడు కోట్లాది భక్తిప్రపూర్ణ హృదయాలు ఈ సాయిరాముని ‘స్వామీ విగ్రహవాన్ ప్రేమః’ అంటూ కొనియాడుతున్నాయి.

హృదయ మందిరమున అలవోకగా నిల్చి
అభయముద్రతోడ ఆడుకొనుచు
నిమిషమెట్లుగాను నేత్రద్వయమునట్లు
స్వామి ప్రేమగాచు సకల జనుల

సకల సంసృత్యాధార అద్వితీయ ప్రేమార్నవా
స్వామీ విగ్రహవాన్ ప్రేమః భక్తోద్ధార సాయీశ్వరా! ❖

శ్రీ సనాతన భాగవత భక్త సమాజం

జంధ్యాల నాగేశ్వరరావు

1924వ సంవత్సరం శ్రీకృష్ణ జయంత్యుత్సవాలలో కొందరు సనాతన సంప్రదాయప్రియులు గుంటూరు జిల్లా తెనాలి తాలూకా కొల్లూరు గ్రామంలో సమావేశమై - భక్తి ప్రచారము, భగవదారాధన, సనాతన సంప్రదాయముల విశిష్టతలను సమాజానికి అందించాలన్న సంకల్పంతో - శ్రీకృష్ణ పరమాత్మను అధ్యక్షులుగా నిర్ణయించుకొని 'శ్రీ సనాతన భాగవత భక్త సమాజము'ను స్థాపించారు.

ఈ సమాజము ప్రతి సంవత్సరము చైత్ర, ఆషాఢ, ఆశ్వయుజ, పుష్యమాసములలో నాలుగు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమములు, మరియు శ్రావణ మాసంలో శ్రీకృష్ణ జయంతి సందర్భంగా వార్షికోత్సవము నిర్వహిస్తున్నది. ఒక్కొక్క ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమము మూడురోజులపాటు జరుగుతుంది. అఖండజ్యోతి ప్రజ్వలన, కలశస్థాపనతో ప్రారంభమై గోపూజ, వేదపారాయణం, తరంగ భజన కార్యక్రమం, మహాలింగార్చన, సూర్యనమస్కారములు, సుందరకాండ పారాయణం, దేవీభాగవత పారాయణం, సామూహిక దేవతా కల్యాణోత్సవములు (శ్రీ పార్వతీ పరమేశ్వరుల, శ్రీ సీతారాముల, శ్రీ సువర్చలా హనుమల), ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనములు, సంగీత కచేరీలు, హరికథా కార్యక్రమములు నిర్వహింపబడతాయి.

శ్రీ సనాతన భాగవత భక్తసమాజం 1964లో తొలిసారిగా పుట్టపర్తిలో మూడు రోజుల కార్యక్రమం నిర్వహించింది. శ్రీ సీతారాముల కల్యాణ మహోత్సవంలో భగవాన్ మంగళ సూత్రాన్ని సృష్టించి అర్చకునికిచ్చి, ఆ సూత్రంతో కల్యాణం నిర్వహించమని ఆదేశించారు. కార్యక్రమాల నిర్వహణ తీరుకి ప్రసన్నులై, సనాతన భాగవత భక్త సమాజాన్ని ప్రశాంతి విద్యనృహాసభలకు అనుబంధ సంస్థగా ఉండేందుకు అనుమతించారు.

1924 నుండి 1984వరకు ఈ సమాజానికి అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా పలువురు వేదపండితులు పనిచేశారు. ఆ తరువాత 1989లో సమాజ సభ్యులు ఆర్టితో, భక్తితో వేడుకొనగా భగవాన్ బాబావారు శ్రీ సనాతన భాగవత సమాజానికి అధ్యక్షులుగా ఉండేందుకు అనుగ్రహించి ఆశీర్వదించారు. భగవాన్ మహాభినిష్క్రమణ అనంతరం సమాజ సభ్యుల కోరికమేరకు శ్రీవారి అనుంగు సోదరులు కీ॥శే॥ శ్రీ ఆర్.వి. జానకి రామయ్యగారి కుమారులు మరియు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు అయిన శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారు భాగవత సమాజానికి ఉపాధ్యక్షులుగా వ్యవహరిస్తూ, భగవాన్ ఆదేశాలకు అనుగుణంగా సమాజ కార్యకలాపాలను కొనసాగిస్తున్నారు.

1964లో భగవాన్ ప్రసాదించిన మంగళసూత్రం పొరపాటున 1998 శ్రీకృష్ణ జయంత్యుత్సవాల్లో పోగొట్టుకోవడం జరిగింది. విగ్రహాలకు గల నిర్మాణం చెందిన పూదండలతోపాటుగా ఈ మంగళసూత్రం కృష్ణానది (విజయవాడ)లో వదలిపెట్టబడింది. చాలా బాధతో సమాజ సభ్యులు పుట్టపర్తికి వెళ్ళగా వాళ్ళు చెప్పకముందే స్వామి, “మంగళసూత్రం కృష్ణార్పణం చేసి వచ్చారా?” అన్నారు. 24.8.1998న సమాజ సభ్యులందరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, “సనాతన సంప్రదాయాలు వదలిపెట్టకండి. లోకం అదే తెలుసుకుంటుంది” అని ఉద్ఘోషించి, మరల వాళ్ళ ప్రార్థన మేరకు మంగళసూత్రం సృష్టించి ఇచ్చారు.

వేదపురుషులైన భగవాన్ బాబావారికి వేదం అన్నా, వేదపండితులన్నా విశేష ప్రేమ. వారు అధ్యక్షులుగా ఉండేందుకు అనుగ్రహించిన తరువాత రాష్ట్రంలోని అనేక జిల్లాలలో అనేకానేక పర్యాయములు మహావైభవంగా సమాజ కార్యక్రమాలు జరిగాయి, జరుగుతున్నాయి. ❖

శ్రీరామనవమి

శ్రీరామనవమి పర్వదినమురోజున ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములో భగవాన్ బాబా విశ్వమునకు రాముడే మిత్రుడు, హితుడు అన్నారు. శ్రీరామచంద్రుని తత్త్వాన్ని గ్రహించడానికి మొదట పవిత్రమైన హృదయ ధర్మాన్ని గుర్తించాలి. జీవితము ఒకవిధమైన సంఘర్షణ. కానీ, ఎట్టి సంఘర్షణలూ లేని స్థానము అయోధ్య. అయోధ్య అంటే మానవ హృదయమే! నివృత్తి మార్గాన్ని అనుసరిస్తే ఎట్టి ద్వేషములూ, ఎట్టి కళంకములకూ స్థానమివ్వని ప్రదేశముగా మానవ హృదయము రూపొందుతుంది. ప్రవృత్తి మార్గాన్ని అనుసరిస్తే సంఘర్షణలకు లోనై అశాంతికి గురికావలసివస్తుంది. రావణుడు ప్రవృత్తి మార్గాన్ని అనుసరించి సర్వనాశనానికి గురికాగా, రాముడు నివృత్తి మార్గాన్ని అనుసరించి సతీర్థిని పొందాడు, అన్నారు. నేడు ప్రపంచంలో అందరూ రామతత్త్వాన్ని విస్మరించినందువల్లనే ఇన్ని ఇక్కట్లకు గురి అవుతున్నారు. సర్వదా సర్వకాలేషు సర్వత్ర రామచింతనతో గడపాలి. అహంకార మమకారములను త్యజించినప్పుడే జంకు లేకుండా భగవన్నామాన్ని జపించగలుగుతారు, అన్నారు.

భగవాన్ దివ్యోపన్యాసమునకు ముందు శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ పరిశోధక విద్యార్థులు శ్రీ సాయి గిరిధర్ మరియు శ్రీ కె.ఎమ్. గణేశ్ లు భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశాల వెలుగులో రామతత్త్వాన్నిగురించి, ఏకాత్మ భావాన్నిగురించి మాట్లాడారు. భక్తి, విశ్వాసములతో బాబావారి ప్రబోధానుసారం నడుచుకోవాలన్నారు.

తమిళ సంవత్సరాది మరియు 'విశు' వేడుకలు

ప్రశాంతి నిలయములో 2017 ఏప్రిల్ 13 నుండి ఏప్రిల్ 15 వరకు జరిగిన 'విశు' మరియు తమిళ నూతన సంవత్సరాది వేడుకలలో కేరళ మరియు తమిళనాడు రాష్ట్రాల నుండి విచ్చేసిన 2,500 మందికి పైగా భక్తులు ఆనందోత్సాహాలతో పాల్గొన్నారు.

ఈ వేడుకలలో భాగంగా ఏప్రిల్ 13వ తేదీన సాయికుల్వంత్ హాలులో కేరళ భక్తులు నిర్వహించిన భక్తిసంగీత కార్యక్రమంలో 'పద్మనాభా నారాయణా', 'వైష్ణవ జనతో' భక్తులను అలరించాయి.

ఏప్రిల్ 14వ తేదీ ఉదయం కేరళకు చెందిన సుప్రసిద్ధ గాయనీమణి శ్రీమతి లక్ష్మీ సాయి మళయాళం, హిందీ మరియు మరాఠీ భాషలలో భక్తిగీతాలను గానం చేశారు.

ఆ తరువాత ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములో, మానవుడు అనేక కష్టనష్టములకు, విచారములకు గురికావడానికి ప్రధాన కారణము ధనేషణ, దారేషణ, పుత్రేషణ అన్నారు భగవాన్. ధనము మానవుని ఉద్ధరించదు. ధనము మానవునికి పవిత్రస్థితిని అందించలేదు. దారేషణ, పుత్రేషణలచేత శాశ్వత సుఖాన్ని పొందగలమనుకోవడం వెళ్లితనము. కాబట్టి, ఈ ఈషణ త్రయములు భ్రమలే. ఈ దేహము నిత్యమని భావించక హరిచింతనలోనే నిజమైన సుఖమున్నదని గ్రహించాలి, అన్నారు. హృదయమనే పుట్టలో ఉన్న విష(య)సర్పాలను భగవన్నామస్మరణతో తరిమివేయాలి, అన్నారు.

ఆరోజు సాయంత్రం బాలవికాస్ పిల్లలు తమిళనాడులో జరుపుకొనే ప్రధానమైన పండుగలపై ఒక హృద్యమైన సంగీత నృత్యరూపకాన్ని సమర్పించారు.

ఏప్రిల్ 15వ తేదీన ఉదయం 10.30 ని॥ల నుండి మధ్యాహ్నం 12.30 ని॥ల వరకు తమిళనాడు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థవారు పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో నిర్వహించిన విశ్వశాంతి గాయత్రీ జప యజ్ఞంలో వేలాది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

అనంతరం సౌత్ ఇండియన్ క్యాంటీన్ లో భక్తులందరికీ భగవాన్ దివ్యప్రసాదంగా విందు భోజనం ఏర్పాటు చేయబడింది.

కృతజ్ఞతానుమాంజలి

ఏప్రిల్ 18, 20, 22 తేదీలలో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ముద్దేనహళ్ళి, అనంతపురం మరియు బృందావనం క్యాంపస్ ల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, వారు వివిధ కోర్సులను పూర్తిచేసుకుంటున్న సందర్భంలో, తమ జీవితాలను ఆధ్యాత్మికలక్ష్యమువైపు మళ్ళించిన గురుదేవులు భగవాన్ కి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. ఏప్రిల్ 18న ముద్దేనహళ్ళి విద్యార్థులు వేదపఠనంతో, సాయిగాయత్రితో కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమం సంకీర్తన, ఆధ్యాత్మిక అనుభవాల సంస్మరణల మేళవింపు.

ఏప్రిల్ 20వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. పప్పెట్ ప్రదర్శనద్వారా జీవితం ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం అని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయాన్ని విడిచి పోవలసివస్తున్నా వారి స్వగృహమైన ప్రశాంతి నిలయానికి వస్తూనే ఉంటామన్నారు. భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

ఏప్రిల్ 22వ తేదీన బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారు విద్యార్థులకోసం ఎంతో సమయం వెచ్చించడం జరిగిందనీ, స్వామికి విద్యార్థులకు మధ్య ఉన్న ప్రేమబంధం దైవానికి, భక్తులకు మధ్య ఉండే బాంధవ్యానికి మాత్రమే పరిమితం కాదనీ, బాబావారు విద్యార్థుల స్థాయికి దిగివచ్చి తల్లిగా, తండ్రిగా, గురువుగా, దివ్యమార్గదర్శకునిగా, ఇంకా ప్రాణస్నేహితునిగా కూడా వ్యవహరిస్తూ వచ్చారని చెప్పారు. తదుపరి బ్యాండు వాదనను వినిపించారు. భక్తిగీతాలను గానం చేశారు.

భగవాన్ బాబావారి ఆరాధనా మహోత్సవానికి ముందురోజు ఏప్రిల్ 23వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు “దైవం మానుషరూపేణ” నాటికను సమర్పించారు. త్రేతాయుగావతారి శ్రీరామచంద్రుడు, ద్వాపరయుగావతారి శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ మరియు కలియుగావతారి శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల మధ్యగల సామ్య, సారూప్య, ఏకతలను వివరిస్తూ ఆయా

అవతారపురుషులకు సంబంధించిన సందేశాత్మకమైన ఘట్టాలు కొన్నింటిని ప్రదర్శించారు. భగవాన్ బాబావారి అవతరణతో పుట్టపర్తి నేడు పుడమికి ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా భాసిల్లుతున్న వైనం, భగవాన్ బాబావారి దివ్యలీలా విశేషాలు, వారు చేపట్టిన బృహత్సేవాకార్యక్రమాలు ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్నాయి.

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధనా మహోత్సవం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ అవతారాన్ని ఉపసంహరించుకొన్న రోజు ఏప్రిల్ 24వ తేదీన ప్రపంచ వ్యాప్తముగా సాయి భక్తులు విశేషమైన పూజలు సల్పారు, సంకీర్తన చేశారు, సమాజసేవలో పాల్గొన్నారు.

ప్రశాంతి నిలయంలో ఆరోజు ఉదయం ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, తమిళనాడు, కేరళ, కర్ణాటక మరియు మహారాష్ట్రల నుండి విచ్చేసిన 265 మంది గాయనీ గాయకులు శ్రీ సాయి పంచరత్నకృతులను గానం చేశారు. ఈ ఒరవడికి సాయి భక్తులు గత సంవత్సరం ఆరాధనోత్సవాలలో నాంది పలికారు.

సంకీర్తనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ ఉపన్యసించారు. మనం ప్రతి క్షణం స్వామియొక్క ఉనికిని అనుభవిస్తూనే ఉన్నామన్నారు. జీవితములో ఎదురయ్యే అనేక సవాళ్ళను ఎదుర్కోవడానికి అవశ్యకమైన శక్తిని స్వామి అవిధముగా మనకు ప్రసాదిస్తున్నారన్నారు. ఆరాధన నిత్యమూ చేసే పూజకంటే భిన్నమైనది అన్నారు. ఆరాధన మహోత్సవమైన భక్తికి సూచన అన్నారు. శ్రీ నాగానంద్ ఈ సందర్భముగా ఒక ప్రకటన చేశారు. 2017 గురుపూర్ణిమ నుండి ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసే భక్తులకు భగవాన్ బాబావారి నిత్య అన్నప్రసాదాన్ని అందించడానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయన్నారు.

సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమిష్ పాండ్య ప్రసంగిస్తూ, సాయిపంచరత్న కృతులు భగవాన్ బాబావారి దివ్యరూపాన్ని, సందేశాన్ని, అవతార వైభవాన్ని గాన రూపంలో ఆవిష్కరించాయని, ఇంకా ఎందరో గాయనీ గాయకులు ఈ కృతులను గానం చేయాలని, ఈ ఒరవడి

దేశవ్యాప్తం అవుతుందన్నారు. శ్రీ నిమీష్ పాండ్య శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి పథకం గురించి మాట్లాడారు. ప్రారంభంలో దేశవ్యాప్తంగా 900 పాఠశాలలలో ఈ పథకం ప్రవేశపెట్టాలని లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నామని అన్నారు. దీనివలన 1,74,000 మంది విద్యార్థులకు ప్రయోజనము కలుగుతుందని, వారిద్వారా వారి కుటుంబాలు కూడా ప్రభావితమవుతాయని, 8,200 మంది అధ్యాపకులు, 5000 మంది స్వచ్ఛంద సేవకులు ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి కృషి చేస్తున్నారన్నారు. విద్యార్థులలో మానవతా విలువలను పెంపొందించడం ఈ పథకంలో ప్రధానాంశమన్నారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములో భగవాన్ కర్మతత్వాన్ని సరిగా గుర్తించలేని వ్యక్తులవలన, స్వార్థ స్వప్రయోజనాపేక్ష ఉన్న వ్యక్తులవలన సేవకు విలువ తగ్గిపోయింది అన్నారు (పూర్తి ప్రసంగపాఠం ఈ సంచికలో విడిగా ఇవ్వబడింది)

ఆరాధనా మహోత్సవం సాయంవేళలో ప్రముఖ గాయకులు శ్రీ అనంత నారాయణన్ స్వామి సన్నిధిలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. నాటి గానకచేరీలో “శివశంకరీ శివానందలహరి....” పాట భక్తులను అలరించింది.

ఆరాధనా మహోత్సవం రోజున ఉదయం 10 గంటలకు పుట్టపర్తి పరిసర గ్రామాలనుండి వచ్చిన 40,000 మందికి పైగా పురుషులు, మహిళలు శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలో నిర్వహించబడిన మహానారాయణసేవలో భగవాన్ దివ్యప్రసాదముగా భోజనం చేశారు, నూతన వస్త్రాలను అందుకున్నారు.

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ దినోత్సవం

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ చేసిన నిస్వార్థ సేవను, వారి అచంచలమైన స్వామి భక్తిని స్మరిస్తూ, మాతృభావనకు ప్రతీకగా ప్రపంచవ్యాప్తముగా సాయి భక్తులు మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ దినోత్సవాన్ని నిర్వహిస్తూ ఉంటారు. 2017 మే 6వ తేదీన ఉదయం 8 గంటలకు పుట్టపర్తిలో ఉన్న భగవాన్ బాబావారి జననీ జనకుల సమాధివద్ద రత్నాకరం వంశీయులు, పురజనులు, ఇతర భక్తులు పుష్పగుచ్ఛాలను

ఉంచి ఘననివాళులర్పించారు. వేదపారాయణం చేశారు. భజనపాటలను పాడారు. ఆ సందర్భములో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ మరియు శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజుగార్ల సంక్షిప్త జీవితచరిత్రలు చెప్పిన గ్రానైట్ ఫలకాలను ఆవిష్కరించారు. మంగళహారతి అనంతరం పులిహోరను, పొంగలిని భక్తులు ప్రసాదంగా స్వీకరించారు.

ఆరోజు సాయంసమయంలో ప్రశాంతి భజన బృందం సభ్యులు మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మను శ్లాఘిస్తూ గానం చేశారు. భగవాన్ బాబావారిని విశ్వమాతగా వర్ణిస్తూ, మానవాకృతి దాల్చినప్పుడు విశ్వమాతకుకూడా భౌతికస్థాయిలో మాతృమూర్తియొక్క ఆవశ్యకత ఉన్నదని చమత్కరించారు. వ్యాఖ్యానాలద్వారా, లఘుచిత్ర ప్రదర్శనద్వారా మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ యశస్సును వెల్లడించారు. అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో “ఈశ్వరమ్మ లేక ఈ గొప్ప శక్తి (భగవాన్) ఎక్కడినుండి వచ్చింది!” అన్న స్వామి మాటలు మాతృస్థానముయొక్క విశిష్టతను చాటాయి.

శ్రీ సాయిగాయత్రీ మహాయాగం

కర్ణాటక రాష్ట్రములోని 19 జిల్లాల సాయి భక్తులు గత 18 మాసములుగా ప్రతి రోజూ బ్రహ్మముహూర్తములో శ్రీ సాయిగాయత్రిని జపించారు. రామనగర జిల్లాలోని కబ్బాలు సమితి సభ్యులతో ప్రారంభమైన ఈ ఆధ్యాత్మిక సాధన రాష్ట్రమంతటా విస్తరించింది. కర్ణాటకలోని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితులు, శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్స్ తో కలుపుకొని 48 కేంద్రాలలో 5774 మంది భక్తులు ఈ పవిత్ర మంత్రోచ్ఛారణలో పాల్గొని మొత్తం రెండుకోట్ల ముప్పయి లక్షల పర్యాయములు శ్రీ సాయి గాయత్రిని జపించారు. ఈ నేపథ్యంలో మే 6, 7 తేదీలలో వైట్ ఫీల్డ్ (బెంగళూరు) బృందావనం ఆశ్రమమందలి సాయిరమేష్ హాలులో విశ్వశాంతిని, మానవాళి సంక్షేమాన్ని ఆశిస్తూ శ్రీ సాయిగాయత్రీ మహాయాగాన్ని నిర్వహించారు. మే 7వ తేదీన జరిగిన పూర్ణాహుతిలో కర్ణాటక రాష్ట్రములోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి విచ్చేసిన వేలాది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

అర్హత - అనుగ్రహం

ఒక సంక్రాంతి పర్వదినాన శ్రీకృష్ణుడు తన అష్ట భార్యలతోనూ, గోప గోపీజనంతోనూ కలసి ఆనందంగా ఉద్యానవనంలో కూర్చుని ఉన్నాడు. గోపాలురు, గోపికలు ప్రేమతో తనకు అర్పించిన చెఱకుగడలను తెప్పించి ముక్కులుగా చేసి అందరకూ యిచ్చి తానుకూడా తినటానికి పూనుకున్నాడు. చెఱకుగడలను కోసేటప్పుడు పొరపాటున శ్రీకృష్ణుని కుడిచేతి చిటికెన వ్రేలికి గాయమైంది.

రక్తపుబొట్టు క్రిందికి జారింది. దీనిని చూచి సత్యభామ, రుక్మిణి, జాంబవతి మొదలైనవారు శ్రీకృష్ణుని చిటికెన వ్రేలికి కట్టు కట్టటానికి గుడ్డలు తెమ్మని తమ దాసదాసీజనాన్ని ఆజ్ఞాపించారు. మిగిలినవారు హడావుడిగా అటు యిటు పరుగెడుతున్నారు. అక్కడేవున్న ద్రౌపది ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయక తన క్రొత్తచీర కొంగును చింపి, 'కృష్ణా!' అంటూ భక్తితో కృష్ణుని చిటికెన వ్రేలికి కట్టుకట్టింది.

ఇంతలో దాసదాసీజనం గుడ్డలను తెచ్చారు. ద్రౌపదికి శ్రీకృష్ణుడంటే ఎంత భక్తియో చూశారా! మరి దానికి ప్రతిఫలంగా శ్రీకృష్ణపరమాత్మ ఆమెను ఎలా

ఆపదలో కాపాడాడో తెలుసా? దుర్యోధన దుశ్శాసనాదులు నిందుకొలుపులో పాండవ పట్టమహిషి అయిన ద్రౌపదిని పరాభవించాలని ఆమె వలువలను ఊడదీయడం ప్రారంభించారు.

ఆ సమయంలో ద్రౌపది ఆర్తితో శ్రీకృష్ణుని ప్రార్థించింది. ద్వారకలో ఉన్న శ్రీకృష్ణుడు ఆమె మొరను ఆలకించాడు. ఒక్క క్షణం "ఈమెకు నేను ఏవిధంగా

సహాయం చేయాలి? ఈమె యిదివరకు మంచి కర్మలను ఏమైనా చేసిందా? మంచి కర్మలు చేసి ఉంటే తప్పక మంచి ఫలితం లభిస్తుంది" అని యోచించాడు.

ఒకప్పుడు సంక్రాంతి రోజున తన చిటికెన వ్రేలికి గాయం ఏర్పడినప్పుడు ద్రౌపది ఆమె చీరకొంగును చింపి కట్టుకట్టిన సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది. వెంటనే "ఆమె

తన చీరను చింపి కట్టుకట్టింది కనుక నేను యీనాడు ఆమెకు చీరలను ప్రసాదించగల అర్హతను ఆమె పొందినది” అనుకొని తన చిటికెన వ్రేలిని త్రిప్పాడు. తక్షణమే అక్షయ వలువలు ఆమెను చుట్టి ఆమె గౌరవాన్ని కాపాడినాయి.

ద్రౌపదిని రక్షించినది ఆమె చేసిన సత్కార్యమే. సత్కర్మలు చేయక ఎన్ని ప్రార్థనలు చేసినా భగవంతుడు ఆ

ప్రార్థనలను అందుకొనడు. మన అభీష్టాలను తీర్చడు. ఐతే మనం సత్కర్మలు ఆచరించి, అర్హతను సంపాదించుకుంటే తక్షణమే ఫలితాన్ని అందించి రక్షించడానికి సిద్ధంగా ఉంటాడు. అందువలననే “తన్నై నమః కర్మణే” అంటే “నేను చేయబోయే కర్మకు నమస్కారము” అని అంటారు.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam, Puttaparthi, Anantapuram District, Andhra Pradesh- 515134

email: hrmgh@sssihms.org.in Phone: 08555-287256, 289409

Applications are invited for the following posts:

1. Senior Consultant / Junior Consultant / Senior Resident (Urgently required)

Qualification: M.D./ M.S. / D.N.B (OB&GY) with relevant experience

2. Paediatrician

a). **Post:** Senior Resident / Junior Consultant

b). **Qualification:** M.D./ D.N.B (Paed) / D.C.H.

3. Anesthesiologist

a). **Post:** Senior Resident / Junior Consultant

b). **Qualification:** M.D. / D.N.B. (Anaes) / D.A.

4. Pharmacist Grade –III

a). **Qualification :** Diploma in Pharmacy.

b). Should be a registered Pharmacist under the Pharmacy Act, 1948.

c). **Desirable:** Experience of working in Hospitals + Basic knowledge of working with computers

5. Administrative Officer (Honorary post)

Minimum of 10 years experience in administrative matters

Medical Superintendent

నోటీసు

“మన మధ్య ఉన్నది దేహసంబంధం కాదు, ఆత్మసంబంధం - ‘హోర్స్ టు హోర్స్, లవ్ టు లవ్’ అని భగవాన్ పలు సందర్భాలలో స్పష్టం చేశారు. సాయి హృదయ స్థాయి. అటువంటప్పుడు వారికి, భక్తులకు మధ్య ఏకైకం, మీడియంలు మరియు మధ్యవర్తులు ఎలా ఉండగలరు! 1979 మే 25వ తేదీన సేవాదళ్ సమ్మేళనంలో దివ్యోపన్యాసం గావిస్తూ, “స్వామి నాయందు ప్రవేశించాడ’ని, ‘స్వామి ఆజ్ఞతో నేను జరుపుతున్నాన’ని కొందరు కొన్నిరకములైన విచిత్రములు చేసేటప్పటికి మన సేవాదళ్ సభ్యులే వారిని మరింత ప్రోత్సహిస్తున్నా అనుసరిస్తున్నారు. నిజంగా ప్రత్యక్షమైన స్వామియే మీకుండగా ఈ డూప్లికేట్ స్వాముల దగ్గరికి మీరు పోవలసిన అవసరమేముంది?” అని ప్రశ్నించారు భగవాన్.

“చాలామంది ధనధాన్యాలు, వస్తువాహనాలు సముపార్జించడానికి నా పేరునుకూడా వాడుకుంటున్నారు. మీ దగ్గరకి అలాంటివారు వస్తే తప్పుడు మార్గాన సంచరించవద్దని వారిని హెచ్చరించి పంపండి... మరికొందరు నేను తమనావహించి వారిద్వారా మాట్లాడుతున్నట్లు చెబుతారు. నేను వారిద్వారా సందేశాలు, సలహాలు ఇస్తున్నట్లు ప్రచారం చేస్తారు. ఇది వినండి. నేనెప్పుడూ ఇంకొకరిద్వారా మాట్లాడను. నా భావ వ్యక్తీకరణకు వేరెవరూ వాహకం కాదు. నాకు నేను సూటిగా, ధైర్యంగా, నేరుగా వస్తాను. శాంతి సౌఖ్యాలు ప్రసాదిస్తాను” (1965 మార్చి 27నాటి దివ్యోపన్యాసము) అన్న భగవాన్ హెచ్చరికను విన్నవించి ఈనాడు కొందరు స్వార్థపరులు, స్వామిద్రోహులు ముద్దేసహాళి కేంద్రంగా పనిచేస్తూ, దేశ విదేశాల్లో తిరుగుతూ భగవాన్ ప్రబోధలను తమ స్వార్థస్వప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా వక్రీకరించి సాయి భక్తుల నమ్మకాన్ని సొమ్ముచేసుకుంటున్నారు. అంతర్యామి ఆవహించారని చెప్పుకుంటూ, అనుసరణకు, ఆచరణకు తిలోదకాలిచ్చి అనుకరణకు పాల్పడే దుస్సాహసానికి ఒడికడుతూ ఆధ్యాత్మికతను అపహాస్యం చేస్తున్నారు. భగవాన్ సశరీరలై ఉన్న రోజుల్లో వారి దివ్యప్రేమను నిండుగా, మెండుగా అనుభవించిన కొందరు ఇలాంటి విపరీత ధోరణులతో వికృత చేష్టలకు పాల్పడుతూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల పలువురు అమాయక భక్తులను అయోమయస్థితిలో ముంచడం శోచనీయం. ఇటువంటి నయవంచకుల నాటకాలకు, బూటకాలకు లొంగిపోతే సర్వభూతాంతరాత్మ, సర్వవ్యాపి అయిన శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుని దివ్యత్వాన్ని కించపరచినట్లే అవుతుందని వేరుచెప్పనక్కర్లేదు.

మానవాళి సంక్షేమం మరియు సమాజ శ్రేయస్సు నిమిత్తం భగవాన్ బాబావారు 1972 సం॥లో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టును వ్యవస్థాపించడం జరిగింది. తాము పుట్టపర్తిని ఎన్నడూ వదలిపెట్టమనీ, అప్పటికీ ఇప్పటికీ అప్పటికీ ఈ పుణ్యభూమియే తమ అవతారోద్యమానికి కేంద్రస్థానంగా ఉంటుందని స్వామివారు దివ్యజనని ఈశ్వరమృగానికి ఇచ్చిన వాగ్దానమునుసరించి, సెంట్రల్ ట్రస్టు ఆధ్వర్యంలో వారు స్వయంగా అనేక విద్యా వైద్యసంస్థలను, ఇతర ప్రజోపయోగ బృహత్పాపథకాలను చేపట్టడం జరిగింది. అయితే, స్వామివారి మహాభినిష్క్రమణ అనంతరం, ఎంతోకాలం వారికి సన్నిహితంగా మెలగిన కొందరు ముద్దేసహాళిలో స్వామి సూక్ష్మశరీరంలో తిరుగుతున్నారని ప్రచారం చేసుకుంటూ, స్కూళ్ళను, కాలేజీలను, ఆసుపత్రులను కట్టమన్నారని నమ్మబలుకుతూ, స్వామి ప్రబోధలకు విరుద్ధంగా స్వామి పేరుమీద డబ్బు ప్రోగుచేస్తూ అమాయక భక్తుల్ని వంచించడం జరుగుతోంది. ఇటువంటి నిష్పృతి లేని పాపానికొడిగడితే అది దైవద్రోహముగాక మరేమవుతుంది! అలాంటి సంస్థలతోగానీ, వాటిని నడిపే వ్యక్తులతోగానీ శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేదని స్పష్టం చేస్తూ, భక్తులందరూ ఈ నోటీసును మార్గదర్శకంగా భావించి అటువంటి వ్యక్తులకు, సంస్థలకు దూరంగా ఉండవలసిందిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

- ట్రస్టీలు, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధనా మహోత్సవం (2017 ఏప్రిల్ 24)

Date of Publication 23rd May 2017

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ దినోత్సవం

విశ్వశాంతి గాయత్రీ జప యజ్ఞం

“దైవం మానుషరూపేణ”లోని ఒక దృశ్యం

రాగమే రోగము

భగవంతుడు తనవలె మానవులను సృష్టించినాడు. కానీ, మానవుడు భగవంతుని తనవలె చూచుచున్నాడు. ప్రాపంచిక విషయముల నన్నిటినీ మరచి భగవత్ ధ్యానములో లీనమగుటయే సరియైన ఉపాసన. అందుకు సత్సంగము ఎంతయో అవసరము. వేద పారాయణము చేసినంతమాత్రమున భగవంతుని పొందలేరు. భగవంతునికి కావలసినది నిజమైన భక్తి, ప్రపత్తి. కుల, మత భేదములతో వానికి నిమిత్తం లేదు. నందనార్ ఏ కులస్థుడు? అతడు భగవంతుని మనస్సును కరిగింపజేసి మోక్షమును పొందలేదా? కనుక, సర్వభూతములను ప్రేమించుము. సర్వభూతములలోనూ భగవంతుని గుర్తించుము. భగవద్గీతను శిరస్సుపై ధరించినంతమాత్రమున అందలి విషయము బోధ పడదు. అట్లే, భక్తి లేని పూజ నిష్ప్రయోజనము. రాగ పీడితుడవైతివా, రోగపీడితుడవు కాగలవు. కనుక, రాగ ద్వేషాదులను విడనాడి భగవజ్జిజ్ఞాసివగుటకు సదా ప్రయత్నించుము.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Ananthapuram district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : V. Srinivasulu